

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

ΕΤΟΣ 7° - ΤΕΥΧΟΣ 37° - ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2007 ΤΙΜΗ: £0.50

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΛΕΜΕΣΟΥ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Ίδιοκτήτης:
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΕΜΕΣΟΥ
Ὁδός Ἁγίου Ἀνδρέου 306
Τ.Θ. 56091
Λεμεσός - Κύπρος

Τηλέφωνα :
25864340 - 25864351

Υπεύθυνος Ὑλης:
κ. Σταῦρος Ὀλύμπιος

Επιμέλεια Ὑλης:
Ἀρχιμανδρίτης Τύχων Ἀνδρέου

Καλλιτεχνική Ἐπιμέλεια:
Πρεσβ. Ἰωάννης Ἰωαννίδης

Διόρθωση Κειμένων:
Πρεσβ. Κυριακή Μικαπλίδου
Φιλόλογος, Β.Δ.

Τιμή Φύλλου: £ 0.50

**Τό παρόν τεῦχος ἐκδίδεται καί
μέ εὐγενῆ ἐπιχορήγηση τῆς
Ἱερᾶς Μονῆς Μαχαιρᾶ.**

Ἔτος: 7^{ον} - Τεῦχος 37^ο
Ἰούλιος- Αὐγουστος 2007

Συνδρομή ἐσωτερικοῦ: £ 4 ἐπτασίως

Συνδρομή ἐξωτερικοῦ: £ 5 ἐπτασίως

Ἰστοσελίδα: www.imlemesou.org

ΠΑΝΑΓΙΑ ΚΥΠΡΙΩΤΙΣΣΑ

Χρυσοῦρογιάτισσα -

Ἄγγελόχτιστη -

Κυκκώτισσα,

Ἄγία Φύλαξη-

Ἄγία Νάπα -

Παλλουριώτισσα,

Χρυσολεόντισσα -

Ἄρακιώτισσα

καί Τρικουκκιώτισσα,

Κυρά τοῦ Μαχαιρᾶ -

Γαλακτοτρόφε Τροοδίτισσα,

Διαγουμισμένη τῆς Κανακαρίας Κιβωτέ -

Χρυσοπολίτισσα,

τή μητρική Σου σκέπη καί τή χάρη ἐξεζήτησα,

κ' ἦρθα μέ πόδι φτερωτό στήν Κύπρο

ὡς τό πόθησα,

Βασιλικιά ξερρίζωμένη μου Λυσσιώτισσα,

καί κάθε εἰκόνα Σου περίπυστη

μέ δάκρυα καρδιοστάλακτα ἐπότισα -

- Δόξα νά ἔχει τῶνομά Σου καί ἡ χάρη Σου -

τριπλατρεμμένη Παναγία Κυπριώτισσα!

Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου

πρώην Νέας Ζηλανδίας κ. Ἰωσήφ

Λεμεσός, 22-6-2007

ΕΚΛΟΓΗ ΚΑΙ ΕΝΘΡΟΝΙΣΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΥ ΧΩΡΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΜΑΘΟΥΝΤΟΣ Κ.ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας στίς 22 Μαΐου εἰσηγήθηκε στόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομο καί στά μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου ὡς Χωρεπίσκοπο Ἀμαθοῦντος τόν ἠγούμενο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ, Ἀρχιμανδρίτη Νικόλαο ὁ ὁποῖος θά βοηθᾷ στό ποιμαντικό, λειτουργικό καί διοικητικό ἔργο τόν Μητροπολίτη μας. Ἡ Ἱερά Σύνοδος ὁμοφώνως καί παμπηφεῖ ἐξέλεξε τόν Ἀρχιμανδρίτη Νικόλαο ὡς νέο Χωρεπίσκοπο Ἀμαθοῦντος. Ἡ χειροτονία του σέ Ἐπίσκοπο τελέστηκε στίς 10 Ἰουνίου 2007 στόν Μητροπολιτικό Ναό Παναγίας Παντανάσσης Καθολικῆς. Στή χειροτονία ἐκτός ἀπό τόν Πρόεδρο καί τά μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου ἔλαβαν μέρος οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες καί Ἀρχιερεῖς Ἐλασσόνος Βασίλειος, Βόστρων Τιμόθεος, Σάρου καί Ἰκαρίας Εὐσέβιος, Πύργου Ἰωάννης, Σιατίστης Παῦλος. Ἐπίσης παρευρέθηκαν ὁ ἠγούμενος τῆς Ἱερᾶς μονῆς Βατοπαιδίου Ἀρχιμανδρίτης Ἐφραίμ, ἀντιπρόσωποι ἀπό μοναστήρια τῆς Ἑλλάδος καί τῆς Κύπρου καί πλῆθος κόσμου.

Ὁ Θεοφιλέστατος Χωρεπίσκοπος Ἀμαθοῦντος κ. Νικόλαος, γεννήθηκε στό χωριό Αὐγόρου τῆς Ἐπαρχίας Ἀμμοχώστου τό

1969. Τό 1987 ἀποφοίτησε ἀπό τό Λύκειο Ἁγ. Γεωργίου στή Λάρνακα. Ἀκολούθως σπούδασε στή Θεολογική Σχολή τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Κατά τήν περίοδο 1991-92 βρισκόταν στίς Καρυές τοῦ Ἁγ. Ὁρους μαζί μέ τόν τότε Πρωτοεπιστάτη τοῦ Ἁγ. Ὁρους καί σημερινό Μητροπολίτη Λεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιο. Ταυτόχρονα παρακολουθοῦσε μεταπτυχιακά μαθήματα στόν Τομέα Συστηματικῆς Θεολογίας τοῦ Α.Π.Θ.

Ἐπέστρεψε στήν Κύπρο τό 1992 μαζί μέ τόν Γέροντά του Ἀθανάσιο καί ἐγκαταστάθηκε μαζί μέ ἄλλους ἀδελφούς στήν Ἱερά Μονή Ἁγ. Νικολάου ἢ τῶν Ἱερέων στήν Πάφο. Ἐκεῖ ἔλαβε τήν πρώτη μοναχική κουρά.

Τόν Νοέμβριο τοῦ 1993 ὀλοκλήρη ἡ Ἀδελφότητα, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ τότε ἠγουμενοῦ Μαχαιρᾶ - σημερινοῦ Μητροπολίτη Κυρηνείας κ. Παύλου - καί τῆς Ἀδελφότητος τῆς Μονῆς, ἐγκαταστάθηκε στή Μονή Μαχαιρᾶ, ὅπου ἐκλέγηκε καί ἐνθρονίστηκε ἠγούμενος τῆς Μονῆς ὁ νῦν Μητροπολίτης Λεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιος.

Τό Σάββατο τοῦ Λαζάρου τοῦ 1994 ἔλαβε τό Μέγα Σχῆμα τοῦ Μοναχοῦ. Τό 1996 χειροτονήθηκε διάκονος ἀπό τόν τότε Θεοφιλέστατο Χωρεπίσκοπο Τριμυθοῦντος κ. Βασίλειο καί τό 1999 πρεσβύτερος ἀπό τόν Πανιερώτατο Μητροπολίτη Λεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιο. Τό 2003 χειροθετήθηκε εἰς Πνευματικόν ἀπό τόν Πανιερώτατο Μητροπολίτη Λεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιο. Ἀπό τό 1996 μέχρι τό 2003 ὑπῆρξε μέλος τοῦ ἠγουμενοσυμβουλίου τῆς Μονῆς Μαχαιρᾶ.

Τό 2003 μαζί μέ ἄλλους τέσσερις ἀδελφούς ἐπάνδρωσαν τήν ἀνακαινισθεῖσα Ἱερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ. Τήν 29ην Αὐγούστου τοῦ ἰδίου ἔτους προχειρίσθηκε εἰς Ἀρχιμανδρίτη καί ἐκλέγηκε ἠγούμενος τῆς Μονῆς. Ἐνθρονίστηκε στίς 26 Ὀκτωβρίου, ἀπό τόν Πανιερώτατο Μητροπολίτη Λεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιο.

Τόν Μάιο τοῦ 2007, μετά ἀπό εἰσήγηση τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Λεμεσοῦ κ. Ἀθανασίου, ἐξελέγη παμπηφεῖ ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο Χωρεπίσκοπος Ἀμαθοῦντος τῆς ἐπαρχίας Λεμεσοῦ.

Ἀκολουθῶς παραθέτουμε τήν προσφώνηση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομο πρὸς τόν νεοχειροτονηθέντα Χωρεπίσκοπο Ἀμαθοῦντος κ. Νικόλαο.

**Προσφώνησις τοῦ Μακαριωτάτου
Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κυρίου κυρίου
Χρυσοστόμου πρὸς τὸν Χωρεπίσκοπον
Ἀμαθοῦντος κ. Νικόλαον.**

Θεοφιλέστατε Χωρεπίσκοπε Ἀμαθοῦντος, ἀγαπητέ καὶ περιπόθητε ἐν Κυρίῳ ἀδελφέ Νικόλαε,

Βουλῇ καὶ εὐδοκίᾳ τοῦ ἐν Τριάδι Παναγάρχου Θεοῦ ἐκδηλωθεῖσα ὁμοφώνῳ ψήφῳ καὶ δοκιμασίᾳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας, Σέ ἀνέδειξεν εἰς τὸν ὑπατον τῆς Ἱερωσύνης βαθμὸν καὶ Σέ ἔταξεν εἰς τὴν ὑψηλὴν διακονίαν τοῦ Χωρεπισκόπου Ἀμαθοῦντος.

Τῶν Ἀμαθουσίῳν ἡ Ἐπισκοπὴ ἀγάλλεται καὶ καίρει σήμερον. Μαζί της καὶ ἡ Μητροπολιτικὴ περιφέρεια Λεμεσοῦ καθὼς καὶ τὰ Μέλη τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου ἅπαντα, διότι ἐν τῷ προσώπῳ σου ἡ Χωρεπισκοπὴ Ἀμαθοῦντος εὔρε τὸν καλὸν Ποιμένα, τὸν δεξιὸν οἰακοστρόφον καὶ τὸν ἀξιον συνεκιστὴν τοῦ Ἁγίου Τύκωνος!

Ἐπὶ αἰῶνας πολλοὺς σέ ἀνέμενεν ἡ Χωρεπισκοπὴ αὕτη, ὡς κανονικὸν Ποιμένα καὶ Ἐπίσκοπον, ἐν κανονικοῖς ὁρίοις, κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἡμῶν παράδοσιν, καθ' ὅτι ἡ Ἐπισκοπὴ Ἀμαθοῦντος συνεχωνεύθη μετ' ἄλλης Μητροπόλεως καὶ ἀπώλεσεν οὕτω τὴν

κανονικὴν τῆς παρουσίαν, μέσα εἰς τὸν κατάλογον τῶν Διπτύχων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, θεωρηθεῖσα ὡς πάλαι ποτέ διαλάμψασα.

Εἰς τὸν κατάλληλον χρόνον, ἠγαπημένε ἀδελφέ, ἐβάδισες πρὸς τὰς ὡραίας πύλας τοῦ Ἁγίου τῶν Ἁγίων καὶ ἀνῆλθες εἰς τὸ ὑπερύψηλον ἀξίωμα τῆς Ἀρχιερωσύνης, μέσφ τῆς Χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος καὶ μέσα εἰς τὸ πνεῦμα τῆς μυστηριακῆς λαμπρότητος!

Γνώριζε ὅμως ὅτι ὅσον πῶς ὑψηλὸν εἶναι τὸ ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα τόσον πῶς μεγάλο εἶναι καὶ τὸ βάρος τῶν εὐθυνῶν σου. Συνεπῶς τοῦτο δὲν προσφέρεται εἰς ἱκανοποίησιν ἀνθρωπίνης ματαιοδοξίας. Οὔτε εἶναι θρόνος ἀναπαύσεως ἢ ἀναψυχῆς. Ἀλλὰ τῆς ἀρχιερωσύνης ὁ θρόνος ἀπαιτεῖ ἀγῶνα διηνεκῆ διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν τοῦ ποιμνίου σου. Διὸ καὶ τὸ ὑπουργήμα τῆς ἀρχιερατείας εἶναι δυσβάστακτο καὶ ὁ τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι, τοῦ ζῆν καὶ τοῦ ἀγωνίζεσθαι τοῦ Ἐπισκόπου εἶναι πέραν τοῦ κόσμου τούτου καὶ τῶν ἀνθρωπίνων ἐπιδιώξεων.

Ὁ Ἐπίσκοπος, Ἅγιε ἀδελφέ, ὁμοιάζει πρὸς πόλιν ἐπάνω ὄρους κειμένην καὶ βλέπει τοὺς πάντας, ἀλλὰ καὶ ὁράται ὑπὸ πάντων. Τὸ περίοπτον τῆς θέσεως ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὸν κατέχοντα ταύτην βίον ἀνεπίληπτον, κεκοσμημένον

ἀπό μίαν εὐοσμὸν ἀνθοδέσμην ἀρετῶν, προσφέρων πλουσιοπαρόχως τούς καρπούς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τό πρώτιστον τό ὁποῖον ὀφείλει νά πράττη εἶναι νά προσέχρ τόν ἑαυτόν του. Πρέπει ν' ἀγωνίζεται μέ ὄλας τās δυνάμεις αὐτοῦ, ἵνα καθίσταται Φῶς διὰ νά φωτίζη. Νά ἐπέχρ θέσιν ὁδοδείκτου, ἵνα καθοδηγῆ. Νά εὐρίσκειται ἐκεῖ εἰς τόπον καί τύπον Χριστοῦ, διδάσκων, ἐμπνέων, μεριμνῶν καί καθοδηγῶν τό ποιμνίον Του εἰς νομάς σωτηρίου. Ἐχε πάντοτε κατά νοῦν τούς προτρεπτικούς λόγους τοῦ οὐρανοβάμονος Παύλου "Πρόσεχε ἑαυτῷ καί παντί τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἔθετό σε ἐπίσκοπον, ποιμαίνειν τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος" (Πράξ. 20, 28).

Ἅγιε ἀδελφέ, ὁσάκις ὁ διάκονος ὑψώνει τά δικηροτρίκτρα κατά τήν Θεῖαν Λειτουργίαν καί ἐκφωνεῖ τό εὐαγγελικόν ἀπόφθεγμα "Οὕτω λαμψάτω τό Φῶς Ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν Ὑμῶν τά καλά ἔργα καί δοξάσωσιν τόν Πατέρα Ὑμῶν τόν ἐν τοῖς οὐρανοῖς" (Ματθ. 5, 16), πρέπει νά σέ συγκλονίζη συνθέμελα καί νά συνειδητοποιῆς πλήρως τήν ἐν Χριστῷ ἀποστολήν σου, τῆς ὁποίας πρέπει τά ἔργα νά εἶναι καλά, νά εἶναι θετικά, νά εἶναι οὐσιαστικά, νά εἶναι σωτήρια! Καί ἡ εὐαγγελική αὐτή ρῆσις

πρέπει νά εἶναι ἐνώπιόν σου διὰ παντός καί νά τήν βιώνης εἰς πᾶσαν τήν πληρότητα αὐτῆς. Καθ' ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν πολλαπλῶν καθηκόντων του, θά τύχρ κριτικῆς οὐ τῆς τυχοῦσης. Καί κατά τόν Χρυσορρήμονα τῆς Ἐκκλησίας μας διδάσκων, ὁ Ἐπίσκοπος "κᾶν ὀργισθῆ, κᾶν γελάσῃ, κᾶν ἀνέσεως ὄναρ ἐπιθυμήσῃ, πολλοί οἱ σκόπτοντες, πολλοί οἱ σκανδαλιζόμενοι, πολλοί οἱ νομοθετοῦντες, οἱ εἰς μηδέν ἀρεσκόμενοι καί τά πάντα κακίζοντες".

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου σήμερον στέλλει ἕνα ξεκάθαρον μήνυμα πρὸς ὄλα τά Μέλη αὐτῆς. Ὅτι ποθεῖ διακαῶς νά εἶναι ἡ παρουσία Της αἰσθητή καί δυναμική εἰς τήν καθημερινήν ζωήν τοῦ Ποιμνίου Της!

Ὡς στοργική Μτέρα πρέπει νά ἐγκύπτῃ καθημερινῶς ἐπί τῶν τέκνων Της καί νά προσφέρῃ εἰς ταῦτα τήν ἀγάπην Της καί τās σωτηρίους ὑπηρεσίας Της. Καί ὡς ἡ ὄρνις ἐπισυνάγει τά νοσσία ἑαυτῆς, οὕτω καί ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει νά ἐπισυνάγῃ τά τέκνα Της ὑπό τās θερμουργούς πτέρυγας Αὐτῆς!

Τύπος καί ὑπογραμμός ὀφείλεις νά γίνης Θεοφιλέστατε καί φῶς εἰς τās καρδίας τοῦ λαχόντος σοι Ποιμνίου καί ἰδιαίτέρως τῆς νεολαίας μας, ἡ ὁποία εἶναι ἡ χρυσῆ ἐλπίς τοῦ μέλλοντος τῆς μικρῆς καί τεμαχισμένης ἡμῶν Πατρίδος. Αὐτή ἡ νεολαία πρέπει νά

ἐμψυκωθῆ καὶ νά κρατηθῆ ἐνωμένη μέ τίς ζωογόνες ρίζες τῆς Φυλῆς μας πού εἶναι ὁ Χριστιανισμός καί ὁ Ἑλληνισμός! Μόνον ἔτσι θά ἐπιβιώσουμε μέσα εἰς τήν λαίλαπα τῶν συγχρόνων ἰδεολογικῶν ρευμάτων καί εἰς τās πῆσεις τῶν ὀρδῶν τοῦ Ἀιτίλα τῆς ἐπίβουλῆς καί ἐπεκτατικῆς Τουρκίας.

Νά ἐγκύπτης πρέπει μέ ἀγάπην περισσήν καί μέ ἔνθεον ζῆλον εἰς τά προβλήματα τῆς νεολαίας μας, ἡ ὁποία λόγῳ τῆς φύσης της χρειάζεται καθοδήγησιν, στήριξιν καί καλλιέργειαν ὑψηλῶν ὁραματισμῶν καί χριστιανικῶν ἰδανικῶν. Μόνον ἔτσι θά ἐπιβιώσωμεν ὡς Κυπριακός Ἑλληνισμός μέ τήν χριστιανικήν μας ἰδιότητα εἰς τήν Γῆν ταύτην τῶν Πατέρων καί τῶν προγόνων μας καί θά συνεχίσωμεν τήν ἱστορικήν μας πορείαν καί ἀποστολήν.

Θεοφιλέστατε ἅγιε Ἀδελφέ,

Ἡ βαθεῖα θεολογική σου μόρφωσις καί παιδεία, ἡ εὐδόκιμος διακονία σου εἰς τήν Ἐκκλησίαν καί αἱ πολλαπλαῖ ἀρεταί σου ἐγγυῶνται μίαν ἀγλαόκαρπον ποιμαντορίαν εἰς τόν πνευματικόν τοῦτον ἀμπελῶνα τῆς ἐπανασυσταθείσης ὑπό τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου Ἐπισκοπῆς τῶν Ἀμαθουσίων. Διό "ἔντεινε καί κατενοδοῦ" καί ἐπί ἔτη πλεῖστα ἀρχιεράτεψε.

Καί νῦν κείρας ἰκέτιδας ὑψοῦμεν ὑπέρ σου πρὸς τόν αἰώνιον Ἐπίσκοπον τῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας Του καί δεόμεθα καί παρακαλοῦμεν ἵνα σέ στηρίξῃ τῷ κραταίῳ Αὐτοῦ βραχίονι καί εὐλογῇ τὰ θεοφιλῆ σου ἔργα.

Ἡ ἀγάπη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος εἶψαν μετά Σοῦ πάσας τās ἡμέρας τῆς ζωῆς Σου. Ἀμήν.

Ἀντιφώνησις τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος κ. Νικολάου

«Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ πάντα τὰ ἐντὸς μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον Αὐτοῦ· εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τās ἀνταποδόσεις Αὐτοῦ».

Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,
Σεπτή τῶν Ἱεραρχῶν χορεία,
Ἅγιοι Καθηγούμενοι, Ἅγιοι Καθηγούμεναι,
Ἐντιμοί κύριοι Ἄρχοντες τῆς πόλεός μας,
Εὐλαβέστατοι Ἱερεῖς καὶ Διάκονοι,
Λαὲ τοῦ Θεοῦ περιούσιε καὶ εὐλογημένε,

Θάμβος καὶ ἀπορία καταλαμβάνει αὐτὴν τὴν ὄραν τὴν ὑπαρξίν μου, ἀπορῶν διὰ τὸ περὶ ἐμὲ γενόμενον τοῦτο μυστήριον καὶ τὴν ἐκ Θεοῦ τοσαύτην εὐνοιαν καὶ φιλανθρωπίαν πρὸς τὴν ἐλαχιστότητά μου, ὥστε τὸ ἔλεός του νά μὲ καταδιώκει, κατὰ τὸ ψαλμικό, πάσας τās ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Αἶνον καὶ δοξολογίαν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμψω κατ' αὐτὴν τὴν ἱερὰν ἡμέραν καὶ ὄραν πρὸς τὸν ἐν Τριάδι προσκυνητὸν Θεόν, ὅστις παραβλέπωντας τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ τὴν ἀνθρώπινήν μου ἀδυναμίαν, τῇ εἰσηγήσει τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου καὶ Ποιμενάρχου ἡμῶν κ.κ. Ἀθανασίου καὶ μέ τὴν τιμίαν ψῆφον καὶ ἐκλογὴν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ.κ. Χρυσοστόμου καὶ τῶν Πανιερωτάτων Ἀρχιερέων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας, μέ ἐνδύει μέ τὴν ἀρχιερατικὴν χάριν καὶ τιμὴν, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας πολλῆς καὶ μέ καθιστᾷ Πατέρα καὶ Ἐπίσκοπον λογικῶν ψυχῶν ὑπὲρ ὧν Χριστὸς ἀπέθανε.

Ἀναλογιζόμενος τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος καὶ τὴν ἀξίαν τῆς Ἀρχιερωσύνης, ἀλλὰ καὶ προσμετρῶντας τῆς πτωχῆς μου δυνάμεις, δειλιῶ γιὰ τὸ τόλμημα τοῦ ἐχειρήματος. Εὐρισκόμενος ὅμως δέσμιος τῆς τοῦ Θεοῦ ἀνεξικνιάστου φιλανθρωπίας

καὶ οἰκονομίας, θαρρῶ εἰς τὴν δύναμιν τῆς θείας χάριτος, ἡ ὁποία πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύει καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῖ.

Ὁ Ἐπίσκοπος, σύμφωνα μὲ τὸν λόγο τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου, βρίσκεται «εἰς τόπον καὶ τύπον Χριστοῦ» καὶ ἡ Ἐκκλησία ὑπάρχει καὶ ἐκφράζεται ἐν τῷ Ἐπισκόπῳ καὶ τὴν Ἁγίαν Ἀναφορὰν τῆς ἀναιμάκτου θυσίας καὶ προσφορᾶς τῆς Θείας Λειτουργίας, γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἀναφορὰ τοῦ ὀνόματός του κατ' αὐτήν. Ἄρα κέντρο τῆς ζωῆς τοῦ Ἐπισκόπου ἀλλὰ καὶ τῆς Ἐκκλησίας ὁλοκλήρου, εἶναι ἡ Θεία Λειτουργία ὄχι ὡς μία τυπικὴ τελετὴ, ἀλλὰ ὡς τρόπος ζωῆς καὶ μετοχὴ στὴ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Ἐπίσκοπος καλεῖται δι' ἔργων καὶ λόγων, νὰ ἀποτελεῖ τύπον καὶ παράδειγμα γιὰ τοὺς ἀδελφούς του, καὶ ὁ βίος του νὰ εἶναι ἐπαλήθευσις τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος. Παράλληλα, πρέπει ὡς ἄλλος Προφήτης νὰ διαφυλάσσει τὴ γνήσια παράδοση καὶ διδασκαλία τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, μακριὰ ἀπὸ φαρισαϊκὲς τυπολατρεῖες καὶ νομικιστικὲς ἀντιλήψεις, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ δόγματα καὶ ἥθη ἀλλότρια τῆς μακραίωνης Ὁρθοδόξου ἡμῶν παραδόσεως καὶ πίστεως.

Τὸ νόημα καὶ ἡ ἀξία τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος ὡς τρόπος καὶ δυνατότητα θεραπείας καὶ θεώσεως τοῦ ἀνθρώπου, μέσα ἀπὸ τὴν θεραπευτικὴ ἀγωγή τῆς Ἐκκλησίας μας –καὶ κυρίως τὴ μετοχὴ στὴ μυστηριακὴ τῆς ζωῆς– πρέπει νὰ εἶναι καθημερινὸ κήρυγμα καὶ μέριμνά του, κυρίως στὴ σημερινή μας ἐποχὴ, ὅπου τὰ πάντα ἀντιμετωπίζονται μέσα ἀπὸ τὸ ὀρθολογιστικὸ καὶ ὑλιστικὸ πρῖσμα, καὶ γιὰ τοὺς πολλοὺς ἡ πίστις πρὸς τὸν Θεὸ θεωρεῖται ἀνοησία καὶ μεσαιωνισμός.

Ὁ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν Παῦλος, θέλει τὸν Ἐπίσκοπον «ἀνέγκλητον εἶναι, ὡς Θεοῦ οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον (...), ἀλλὰ φιλόξενον, σώφρονα, δίκαιον, ὄσιον, ἐγκρατῆ, ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ᾖ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαινούσῃ καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν».

Ἡ θέσις καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἐπισκόπου δὲν ἀποτελοῦν ἀφορμὴ γιὰ ἀλαζονεῖα καὶ ἀπόλαυσι ἀνθρωπίνης δόξης καὶ ὑλικῶν αγαθῶν, ἀλλὰ ἓνα διὰ βίου μαρτύριον, ἀνεβαίνοντας καθημερινὰ στὸ ἱκρίωμα τοῦ Σταυροῦ, διὰ τὴν ἀγάπην καὶ προκοπὴν τῶν πνευματικῶν του τέκνων, καθὼς ἐπίσης καὶ μιὰ συνεχὴς μαρτυρία Χριστοῦ, ὀρθοτομώντας τὸν λόγο τῆς ἀληθείας πρὸς κάθε ἄνθρωπο πού τὸν πλησιάζει καὶ ζητᾷ λόγον «περὶ τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος».

Μὲ πραότιτα καὶ ταπεινὴσιν πρέπει νὰ ἀναπαύει τὸν κουρασμένο ἄνθρωπο τῆς ἐποχῆς μας καὶ μὲ τὴν ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας μας νὰ τὸν πείθει περὶ τῆς ἀληθείας τῆς Ἀποκαλύψεως, τὴν ὁποία διαφυλάττει ἡ Ὁρθοδοξία ὡς ἱερὰν παρακαταθήκην, ὡς ποτὲ ὁ παλαιὸς Ἰσραὴλ τὶς πλάκες τῆς Διαθήκης.

Πρέπει νὰ εἶναι, σύμφωνα καὶ μὲ τὶς εὐχὲς τῆς χειροτονίας τοῦ Ἐπισκόπου, «ὀδηγὸς τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει, παιδευτὴς ἀφρόνων, διδάσκαλος νηπιῶν, φωστὴρ ἐν κόσμῳ». Πρέπει νὰ γίνε-ται «τὰ πάντα τοῖς πᾶσι, ἵνα πάντως τινὰς σώσῃ». Νὰ ἐξέρχεται «εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς ῥύμας» καὶ εἰς τὰ ὄρη, ζητῶν ὡς ὁ πρῶτος καλὸς Ποιμὴν Ἰησοῦς, τὸ πλανώμενον πρόβατον πού περιπλανιέ-ται στὴν ἁμαρτία καὶ τὴν πλάνη, τὴν ἀπόγνωσι καὶ τὴ δυστυχία.

Παιδιόθεν εύρισκόμενος εις τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, οὐδέποτε ἐπεθύμουν θέσεις καὶ ἀξιώματα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ μόνη μου ἐπιθυμία καὶ μέλημα ἦταν νὰ τὴν διακονήσω ὡς ἕνας ἀπλὸς λευίτης. Ἀκολούθως γεννήθηκε εἰς τὴν ψυχὴν μου ὁ πόθος τῆς ὀλοκληρωτικῆς ἀφιέρωσης εἰς τὸν Θεόν, ἐνδύόμενος τὸ εὐλογημένο Σχῆμα τοῦ μοναχοῦ. Ὁ πόθος αὐτὸς βρῆκε τὴν ἐκπλήρωσίν του ἀμέσως μετὰ τὰς ἐν Θεσσαλονίκῃ θεολογικὰς μου σπουδὰς, εἰς τὸ Ἁγιώνυμον Ὅρος τοῦ Ἁθῶ, ὅπου γνωρίστικα μετὰ τοῦ πεφιλημένου μου Γέροντος, Ἱερομονάχου τότε Ἀθανασίου, νῦν Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Λεμεσοῦ, ὅστις ὡς ἄλλος Μωσῆς, ἀνέλαβε τὴν εὐθύνη τῆς ψυχῆς μου καὶ τῆς πνευματικῆς μου πορείας στὴν κατὰ Θεὸν ζωὴν, ἀπὸ τῆς Καρυῆς τοῦ Ἁγίου Ὁρους, στὴ Μονὴ τῶν Ἱερέων καὶ ἀπὸ τὴν παλαίφατο Μονὴ τοῦ Μαχαιρᾶ στὴ Μονὴ τοῦ Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ.

ὑποτασσόμενος καὶ τώρα στὸ πανάγιο τοῦ Θεοῦ θέλημα, ἄρχομαι τὴν ἐπισκοπικὴ μου πορεία, ὄχι μὲ ἀνθρώπινα προγράμματα καὶ δηλώσεις, ἀλλὰ μὲ πίστη καὶ ἐμπιστοσύνη στὴν Πρόνοια τοῦ Παναγίου Θεοῦ, ὅστις καὶ μὲ ἐκάλεσε στὸ ὑψηλὸ τοῦτο τῆς Ἀρχιερατικῆς ὑποῦργημα.

Χαίρει καὶ ἀγάλλεται σήμερα ἡ τῆς Λεμεσοῦ Ἱερὰ Μητρόπολις, διὰ τὴν εὐλογία πού τῆς ἐπεφύλαξε ὁ Θεός. Χαίρουν μετ' αὐτῆς καὶ οἱ Ἅγιοι Ἱεράρχες Ἀριστοκλειανός, Μνημόνιος καὶ Τύκων, Ἐπίσκοποι Ἀμαθοῦντος καὶ Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων ὁ ἐξ Ἀμαθοῦντος, ἀλλὰ καὶ ἡ πλειάδα τῶν ἐν Λεμεσῶ διαλαμψάντων Ἁγίων γιὰ τὸ μέγα γεγονός τῆς ἀναστατάσεως τῆς Ἐπισκοπῆς Ἀμαθοῦντος, μὴς Ἐπισκοπῆς μὲ μακραίωνη ἱστορία καὶ παράδοση καὶ συμβολὴ στὴν ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ, ὄχι μόνο τῆς νήσου μας ἀλλὰ καὶ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας.

Θὰ προσπαθίσω νὰ ἀγωνισθῶ μὲ ζῆλο καὶ ἐργατικότητα στὴ νέα μου διακονία, μιμούμενος τὸν προστάτη τῆς θεοσωστού Χωρεπισκοπῆς μας Ἅγιον Τύκωνα, ὁ ὁποῖος σύμφωνα μὲ τὸν ἱερὸ βιογράφο του Ἅγιον Ἰωάννη τὸν Ἐλεήμονα, παρέλαβε τὴν ποιμνὴν του κατὰ τὸ πλεῖστον εἰδωλολαϊκῆ καὶ κατέλιπε αὐτὴν κατὰ τὴν κοίμησίν του σχεδὸν ἐξ ὀλοκληροῦ χριστιανικῆ.

Συμπαραστάτης καὶ συνοδοιπόρος τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου μας, θὰ ἀγωνισθῶ ὅση μου δύναμις σιτὸν ἀμπελώνα τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας μας, ἔχοντας ὡς πρότυπό μου τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Χριστὸν καὶ παράδειγμά μου τὴν νυχθημερὸν διακονία μὲ αὐταπάρνηση καὶ θυσία τοῦ Ποιμενάρχου μας, τὴν ὁποία ἐπιτελεῖ ἐδῶ καὶ ὀκτὼ χρόνια κατὰ τὴν ἀγλαόκαρπο ποιμαντορία του. Ὁ ἀγώνας καὶ ἡ ἀγωνία του γιὰ τὰ πολλαπλὰ προβλήματα τῆς σύγχρονης κοινωνίας μας, θὰ εἶναι καὶ δική μου μέριμνα καὶ προσπάθεια, ὥστε ὁ πονεμένος καὶ κουρασμένος ἄνθρωπος νὰ βρῆται σιτὸν Ἐπίσκοπό του τὴν ἐκπλήρωση τοῦ λόγου

τοῦ φιλανθρώπου Χριστοῦ «δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορημένοι καγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς».

Ἡ ἀγάπη μου γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἀνεξαιρέτως διακρίσεως καὶ ἐπιλογῆς εἶναι δεδομένη καὶ ἡ φροντίδα καὶ συμπάρασά μου, ἰδίως πρὸς τοὺς νέους μας -τὸ μέλλον τῆς πατρίδος μας- καθημερινὴ καὶ ἀνόστακτι.

Ὡς Ἐπίσκοπος τῆς μαρτυρικῆς καὶ ἡμικατεχομένης πατρίδος μας καὶ ἔχοντας παιδιόθεν ἰδιαίτερη ἀγάπη πρὸς τὴ γλυκυτάτη μας Κύπρο καὶ εὐαισθησία στὴν παράδοση καὶ τὸν πολιτισμὸ τῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς πονεμένης μας Ῥωμοσύνης εὐρύτερα, δηλώνω ξεκάθαρα ὅτι θὰ βρίσκομαι καθημερινὰ δίπλα σιτὸν λαό μας καὶ κρατώντας σιτὸ ἕνα χερὶ τὸν Σταυρὸ καὶ σιτὸ ἄλλο τὴ ματωμένη Σημαία μας, θὰ ἀγωνίζομαι μαζί του γιὰ ἀπελευθέρωση τῆς ἁγίας μας νήσου καὶ τερματισμὸ τῆς πολυχρόνης δοκιμασίας τῆς.

Ἰδιαίτερη σημασία καὶ εὐλογία ἔχει γιὰ μένα ἡ σημερινὴ ἡμέρα, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ γιὰ τὸν λόγο ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ ἰδιαίτερος τὴ μνήμη τῶν Ἀγιορειτῶν Πατέρων. Ἐλκοντας καὶ ἐγὼ ὁ εὐτελής μοναχὸς τὴ μοναχικὴ μου καταγωγή καὶ παράδοση ἐκ τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ἐπικαλοῦμαι τὴ χάρι καὶ τὴς πρεσβείας πάντων τῶν Ἀγιορειτῶν Ὁσίων Πατέρων καὶ τῶν συγχρόνων Ἁγίων Γερόντων, Ἰωσήφ τοῦ Ἡσυχαστοῦ, Ἐφραίμ τοῦ Κατουνακιώτου, Παΐσιου καὶ τῶν τόσων ἄλλων ἐνιὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ὥστε ὁ Θεὸς νὰ μὲ ἐνισχύει, φωτίζει καὶ στηρίζει σιτὴν ἐπισκοπικὴ μου διακονία.

Μακαριώτατε Δέσποτα,

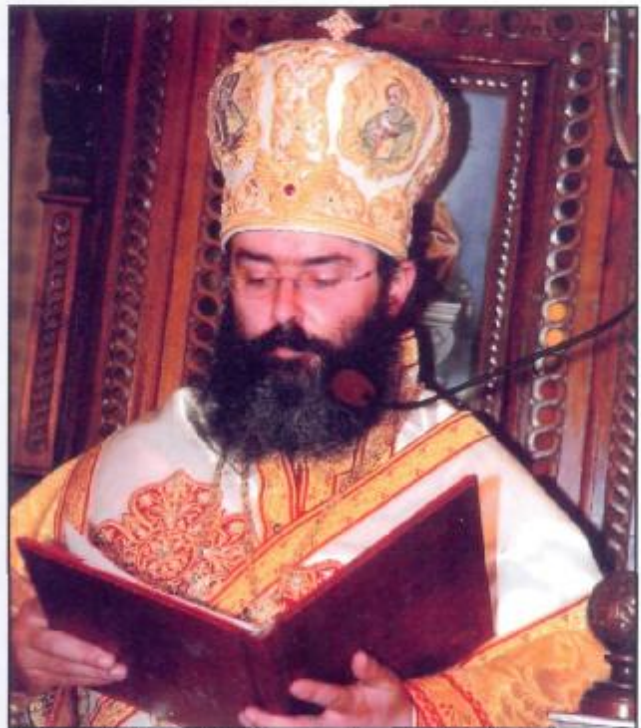
θα ήθελα και από της θέσεως ταύτης, κατά την ιερὰν αὐτὴν δι' ἐμὲ ὄραν, μετὰ Θεὸν νὰ Σὰς εὐχαριστήσω γιὰ τὴν εἰλικρινῆ ἀγάπην με τὴν ὁποία με περιβάλλετε καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην σας πρὸς τὸ πρόσωπό μου καὶ κυρίως γιὰ τὸ μέγα δῶρο τῆς Ἀρχιερωσύνης πού ἔλαβα σήμερον διὰ τῶν τιμίων Σας χειρῶν. Σίγουρα κανένα ὑλικὸ πρᾶγμα δὲ μπορεῖ νὰ ἀποτελέσει ἀντίδωρο τῆς πρὸς ἐμὲ προσφορᾶς Σας. Ἀσπάζομαι μὲ σεβασμὸ καὶ υἱικὴ ἀγάπην τὴ δεξιὰ Σας καὶ Σὰς ὑπόσχομαι ὅτι θὰ εἶμαι πρόθυμος πάντοτε νὰ ὑπακούσω σὲ ὅ,τι ἢ Ὑμετέρα Μακαριότητα καὶ ἢ περὶ Αὐτὴν Ἱερὰ Σύνοδος ἤθελε μοῦ ἀναθέσει πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ ἐπ' ἀγαθῶ τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας, ἐργαζόμενος πάντοτε γιὰ τὴν ἐνότητα καὶ τὴν εἰρήνην εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας.

Οὐδείς λόγος ἀνθρώπινος ἐξαρκεῖ νὰ ἐκφράσει τὰ πρὸς τὸν σεβαστὸ καὶ πεφιλημένο μου Γέροντα Μητροπολίτη Λεμεσοῦ κ.κ. Ἀθανάσιον αἰσθήματα τῆς καρδίας μου. Τὸν εὐχαριστῶ ἐκ βάθους καρδίας γιὰ τὴν εἰκοσάχρονη πνευματικὴ φροντίδα τῆς ἀπαιδευτικῆς ψυχῆς μου. Τὸν εὐχαριστῶ ἀκόμη γιὰ τὸ Μέγα καὶ Ἀγγελικὸ Σχῆμα πού μὲ ἐνέδυσσε καὶ ἀκόμη γιὰ τὴν τῆς Ἱερωσύνης χάριν πού μοῦ προσέφερε. Εὐγνωμοσύνη ὀφείλω καὶ γιὰ τὴν ἐμπιστοσύνην πού μοῦ ἐπέδειξε, προχειρίζοντάς με πνευματικὸ καὶ ἀκολουθῶς ἀναθέτοντάς μου τὴν εὐθύνην τῆς ἐπάνδρωσης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ, προχειρίζοντάς με Ἀρχιμανδρίτην καὶ ἐνθρονίζοντάς με Ἡγούμενον μετὰ τὴν ἐκλογήν τῆς Ἀδελφότητός μας.

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν εὐγενίαν του πράξην νὰ εἰσηγηθεῖ πρὸς τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τὴν ἐκλογήν μου σὲ Χωρεπίσκοπο Ἀμαθοῦντος σιγῆ καὶ ἕκαστος λόγος καὶ σκέψη καὶ μεταβάλλεται σὲ καρδιακὴν εὐχὴ καὶ προσευχὴ πρὸς τὸν Δωρεοδότη τῶν Πάντων Θεόν, ὥστε νὰ τοῦ χαρίσει πλείστα ὅσα εἶπεν διὰ συνέχισιν τοῦ πολυσιχιδοῦς ἔργου πού ἐπέτελε εἰς τὴν τοπικὴν μας Ἐκκλησίαν, ἐπ' ἀγαθῶ τοῦ ἐμπιστευθέντος πρὸς Αὐτὸν ἐκ τοῦ Θεοῦ λογικοῦ ποιμνίου.

Τὸ μόνο πού ἔχω νὰ τοῦ ὑποσχεθῶ εἶναι ὅτι τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος καὶ δι' εὐχῶν του θὰ ἀγωνισθῶ μὲ πολὺ ζῆλον καὶ προθυμίαν εἰς τὴν νέα διακονία πού ὁ Θεὸς ἀπὸ σήμερον μοῦ ἀναθέτει καὶ θὰ προσπαθῆσω νὰ ἀνταποκριθῶ εἰς τὰς προσδοκίας τόσο τοῦ ἰδίου ὅσον καὶ τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Ἐπισκοπῆς Ἀμαθοῦντος καὶ τῆς Μητροπόλεώς μας ἐν γένει. Ζητῶ τὴν πατρικὴν συμπαράστασιν καὶ βοήθειάν του καὶ τὴν θεοπειθεῖς εὐχὴν σου.

Εὐχαριστῶ τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον πρώην Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομον τὸν Α', ὁ ὁποῖος μὲ ἐνέδυσσε πρὸ εἰκοσὶ ἀκριβῶς ἐτῶν -τὴν Πεντηκοστήν τοῦ 1987- τὸ εὐλογημένο ῥάσο, προχειρίζοντάς με ἀναγνώστην, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν

πολυποικίλο στήριξήν του εἰς τὰς θεολογικάς μου σπουδὰς. Εὐχομαι ὁ Θεὸς νὰ τοῦ δώσει ὑπομονὴν καὶ κουράγιον εἰς τὴν μαρτυρικὴν ἀσθένειάν του.

Εὐχαριστῶ θερμότερα τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας καὶ Θεοφιλεστάτους Ἐπισκόπους, τοὺς Πανοσιολογιωτάτους Ἡγουμένους καὶ λοιποὺς Πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἐκ τοῦ Ἁγίου Ὄρους καὶ ἄλλοι, οἱ ὅποιοι παρ' ὅλες τὴς πολλὰς τοὺς ὑποχρεώσεις, μὴ φειδόμενοι κόπου, προσέτρεξαν εἰς τὴν καρὰν τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ἕνεκεν τῆς πολλῆς τῆς ἀγάπης καὶ φιλαδελφίας. Ἰδιαίτερος εὐχαριστῶ τὸν Πανοσιολογιώτατον Καθηγούμενον τῆς Ἱερᾶς Μεγίστης Μονῆς Βατοπαιδίου Ἀρχιμανδρίτην Ἐφραίμ, τόσο διὰ τὴν παρουσίαν του, ὅσον καὶ διὰ τὴν παντοτινὴν πρὸς ἐμὲ βοήθειαν καὶ στήριξιν του.

Ἰδιαίτερες εὐχαριστίες ὀφείλω πρὸς τοὺς κληρικούς τῆς Χωρεπισκοπῆς μας, ἀλλὰ καὶ τῆς Μητροπόλεώς μας γενικότερα, γιὰ τὴν ἀγάπην με τὴν ὁποία με περιβάλλουν ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμήν τῆς ἐκλογῆς μου καὶ ὑπόσχομαι πρὸς αὐτοὺς τὴν ὀλόθυμον καὶ εἰλικρινῆ συμπαράστασίν μου, καὶ ὅτι εἰς τὸ πρόσωπό μου θὰ συναντοῦν πάντοτε τὸν στοργικὸν πατέρα καὶ γνήσιον ἀδελφόν.

Εὐγνώμονες εὐχαριστίες ὀφείλω πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς Πατέρας καὶ Ἀδελφοὺς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ, γιὰ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ὑπακοήν τους πρὸς τὸ πρόσωπό μου, κατὰ τὴν τετράχρονη ἡγουμενίαν μου εἰς τὴν Μονήν μας. Εὐχομαι ὁ Θεὸς νὰ τοὺς χαριτώσῃ εἰς τὸν πνευματικὸν ἀγῶνα καὶ τοὺς διαβεβαιώσω ὅτι θὰ εἶμαι πάντοτε δίπλα τους, ἕτοιμος νὰ βοηθήσω σὲ ὅ,τι χρειαστοῦν τὴ βοήθειάν μου. Τὸ μόνο πού ζητῶ ἀπὸ αὐτοὺς, εἶναι νὰ μὴ μέ ξεχνοῦν κατὰ τὴν προσευχὴν τους, ἱκετεύοντις τὸν Μέγα Πρόδρο-

μο και Βαπτιστή τοῦ Κυρίου μας νά με στηρίζει στή νέα μου ζωή.

Εὐχαριστῶ τὸν Θεοφιλέστατον Ἐψηφισμένον Ἐπίσκοπον Λήδρας κ. Ἐπιφάνιον καὶ τοὺς λοιποὺς Πατέρας καὶ Ἀδελφούς τῆς Μονῆς Μαχαιρᾶ, τόσοι γιὰ τὴν ἀδελφικὴ συμπαράστασή τους εἰς τὴν ἐκεῖ μοναχικὴ μου ζωή, ὅσον καὶ κατὰ τὴ διάρκειά τῆς μετάβασής μας εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Τιμίου Προδρόμου.

Μὲ συγκίνηση ἐνθυμοῦμαι τὸν μακαριστὸ πνευματικὸ ἀδελφό μου, Ἠγούμενο Μαχαιρᾶ Ἀρσένιον, μὲ τὸν ὁποῖο ζήσαμε μαζί τὰ πρῶτα μοναχικά μας βήματα. Πιστεύω ὅτι ἡ ἀγία του ψυχὴ θὰ ἀγάλλεται αὐτὴ τὴν ὥρα, βλέποντας τὸν πνευματικὸ του ἀδελφὸ ἐνδεδυμένο μὲ τὴν χάριν τῆς Ἀρχιερωσύνης. Ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἀπλότητά του θὰ βρίσκονται πάντοτε χαραγμένες στὴν ψυχὴ μου, καὶ τὸ μαρτυρικὸ τέλος του καθημερινῆ ὑπενθύμισή μου γιὰ τὸ πρόσκαιρο τοῦ κόσμου τούτου. Ἄς εἶναι ἡ μνήμη του αἰωνία καὶ οἱ εὐχὲς του νὰ εὐλογοῦν τὴ νέα μου πορεία.

Εὐχαριστῶ τοὺς εὐεργέτες τῆς Μονῆς μας καὶ κυρίως τὴν κυρίαν Ἐδμὲ Λεβέντη γιὰ τὴ μεγάλη προσφορά της πρὸς τὴ Μονή μας μετὰ τοῦ μακαριστοῦ συζύγου της Κωνσταντίνου Λεβέντη. Εὐχομαί ὁ Θεὸς νὰ δίνει σ' αὐτὴν καὶ τὴν οἰκογένειά της κάθε εὐλογία καὶ νὰ ἀναπαύει μετὰ δικαίων τὸν πολυαγαπητὸν μας Κωνσταντῖνο Λεβέντη.

Εὐχαριστίες πολλὲς ὀφείλω πρὸς τοὺς ἀγαπητούς μου Ἀνδρέα καὶ Μαρούλλα Ἑλληνα καὶ ὅλους τοὺς ἄλλους ἐπωνύμους καὶ ἀωνύμους ἀδελφούς μου, οἱ ὁποῖοι μὲ ἀγάπη καὶ ἐνθουσιασμό, μᾶς συμπαραστήκονται πολυτρόπως εἰς τὴν ἀρχὴ τῆς ἐπισκοπικῆς μου ζωῆς. Εὐχομαί σ' αυ-

τοὺς καὶ τὶς οἰκογένειές τους κάθε βοήθεια καὶ εὐλογία παρὰ Θεοῦ.

Εὐχαριστῶ τὴ μητέρα καὶ τὰ ἀδελφία μου καὶ τοὺς λοιποὺς κατὰ σάρκα συγγενεῖς μου, γιὰ τὴν κατανόηση καὶ στήριξή τους εἰς τὴν ἀπόφαση τῆς μοναχικῆς μου ἀφιέρωσης καὶ εὐχομαί ὁ Θεὸς νὰ τοὺς εὐλογοῦ πάντοτε. Ἰδιαίτερος ἐνθυμοῦμαι τὸν μακαριστὸ μου πατέρα Γεώργιο, ὁ ὁποῖος σίγουρα βρίσκεται καὶ αὐτὸς παρὼν κατ' αὐτὴ τὴν ὥρα καὶ εὐχεται γιὰ μένα. Ὁ Θεὸς ἄς ἀναπαύει πάντοτε τὴν ψυχὴ του.

Εὐχαριστῶ τέλος ὅλους ἐσᾶς, τοὺς ἀγαπητοὺς ἐν Κυρίῳ ἀδελφούς μου, οἱ ὁποῖοι προστρέξατε μὲ πολλὴ ἀγάπη εἰς τὴν χαρὰ μου καὶ μὲ στηρίζετε μὲ τὴν παρουσία καὶ τὶς προσευχὲς σας.

Τελειώνοντας τὸν λόγο μου, στρέφω καὶ πάλιν τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν Μέγαν Ἀρχιερέα καὶ Ἀρχιποίμενα Χριστό.

Δέσποτα Θεὲ καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ διὰ τὴν ἄφατόν Σου Πρόνοιαν καὶ πολλὴν ἀγαθότητα καλέσας με εἰς τὸ μέγα τοῦτο τῆς Ἀρχιερωσύνης ἀξίωμα, δός μοι λόγον καὶ σοφίαν, ἵνα κατευθύνω τὰ λογικά Σου πρόβατα, ὑπὲρ ὧν τὸ Αἷμα Σου τὸ τίμιον ἐξέχεας, εἰς νομὰς σωτηρίους. Κυβέρνησόν μου τὴν ζωήν, ὁ εὐδιος τῶν χειμαζομένων λιμὴν καὶ γνώρισόν μοι ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ποιῶν καθ' ἐκάστην τὸ θέλημά Σου. Ἡ χάρις τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοποιοῦ Σου Πνεύματος εἶπ πάντοτε μετ' ἐμοῦ στηρίζουσα, φωτίζουσα καὶ ἐνισχύουσα με· διὰ πρεσβειῶν τῆς γλυκυτάτης Σου Μητρὸς Παντανάσσης, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος, ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος καὶ δι' εὐχῶν πάντων τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Ἀμήν.

**ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ.κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΜΑΣ**

Προσφώνησις τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου μας πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλο στὸν Μητροπολιτικό Ναὸ Παναγίας Παντανάσσης Καθολικῆς στίς 2 Μαΐου 2007.

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ.κ. Χριστόδουλε, Χριστὸς Ἀνέστη!

Μέσα σ' αὐτὴν τὴ χαρμόσυνη ἀναστάσιμη περίοδο ἢ κατὰ πόλιν καὶ Ἐπαρχίαν τῆς Λεμεσοῦ "παροικοῦσα Ἐκκλησία Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν", σὰς ὑποδέχεται σήμερα μέ ἀισθήματα μεγάλης καρᾶς καὶ ἄφαις ἀγαλλίασης, βλέπουσα τὸν Προκαθήμενον τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Μητέρας Πατρίδος μας Ἑλλάδος "ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν".

Ἡ ἔλευσί σας στὴν Κύπρο μας, τὴν "γλυκεῖαν αὐτὴν χώραν" γέμισε αἰσιοδοξία καὶ θάρρος τίς ψυχῆς μας, γιατί βλέπουμε τώρα καὶ ἀπὸ κοντὰ τὴν παρηρσίαν τοῦ λόγου σας ἐκ τῆς δυνάμεως τῶν ἔργων σας, τίς ὀρθές τοποθεπίσεις σας καὶ ἀκριβεῖς κρίσεις σας περὶ τῶν ἀπασχολούντων τὸν κόσμον σήμερα ὀδυνηρῶν θεμάτων καὶ προβλημάτων.

Πρὸ πάντων ὁμως εἶδαμε μέσα ἀπὸ τὴ "μεθ' ἡμῶν ἀναστροφὴν" σας τὸν ποιμένα τὸν καλόν, τὸν κατὰ μίμῃσιν τοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστοῦ πορευόμενον τὴν ὁδὸν τοῦ καθημερινοῦ μαρτυρίου καὶ τῆς μαρτυρίας τοῦ Εὐαγγελίου στὸν σύγχρονον ἄνθρωπον. Βλέπουμε στὸ σεπτὸ πρόσωπό σας τὸν ἐργάτην τὸν πιστὸν καὶ φρόνιμον, πού δα-

πανᾶ τὴν ψυχὴν του ὑπὲρ τῶν τοῦ Χριστοῦ λογικῶν προβάτων καὶ πού πρόθυμα καὶ ἀγόγγυστα αἶρει τὸν σταυρὸν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ.

Σὰς παρακολουθοῦμε, Μακαριώτατε, ἐμεῖς οἱ πτωχοὶ καὶ ἀδύναμοι κυριολεκτικὰ "μέ τὴν ψυχὴν στό στόμα" κατὰ τὴ λαϊκὴ ρῆση βλέποντάς σας καθημερινὰ νά θηριομαχεῖτε ὑπὲρ Χριστοῦ στό στάδιο τοῦ παρόντος κόσμου κρατώντας ψηλά τὴν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τὸν σωτήριο λόγο τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ μας. Σὰς συμπαραιστάμεθα πάντοτε μέ τὴν ἀγάπη μας καὶ τίς ταπεινὲς προσευχῆς μας.

Εὐρίσκεσθε, Μακαριώτατε, στὴν πανέμορφη πόλιν τῆς Λεμεσοῦ, πού φημίζεται γιὰ τὴ χαρὰ καὶ τὴ ὁμορφιά τῆς, τὸν ὠραῖο καὶ ἀνοικτόκαρδο λαὸ τῆς καὶ τὴ μεγάλη ἱστορία τῆς. Διάδοχος ἢ σημερινὴ πόλις τῆς Λεμεσοῦ τῶν τριῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν πόλεων Ἀμαθοῦντος, Κουρίου καὶ Νεαπόλεως, ἀρχίζει τὴ χριστιανικὴ ζωὴ τῆς μέ τὴν παρουσία τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ Βαρνάβα σπὶ Νῆσο μας. Μετὰ τὴν κοίμησιν τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος ἀποπέμπει τὸν συνεργάτην του Ἀπόστολο Τυτικὸν καὶ τὸν ἐγκαθιστᾷ πρῶτον Ἐπίσκοπο Νεαπόλεως, τῆς σημερινῆς δηλαδή Λεμεσοῦ. Ἀπὸ τὰ πρῶτα ἀποστολικά χρόνια ἔχουμε ἐπίσης Ἐπίσκοπο στὴν Ἀμαθοῦντα τὸν Ἀριστοκλειανὸν καθὼς καὶ τὸν Φιλάγριο Ἐπίσκοπο στό Κούριο.

Ἐκτοτε οἱ Ἐπίσκοποι Ἀμαθοῦντος, Κουρίου καὶ Νεαπόλεως ἢ Θεοδοσιανῆς λαμβάνουν μέρος σὲ πολλὰς Οἰκουμενικὰς καὶ τοπικὰς συνόδους καὶ ἔχουμε τὴ μεγάλη εὐλογία ἢ τοπικὴ Ἐκκλησία μας νά ἔχει ἀναδείξει 25 συνολικὰ ἀναγνωρισμέ-

νους ἐπισημως Ἁγίους ἐκ τῶν ὁποίων οἱ δεκαεξί ἦσαν Ἐπίσκοποι καί οἱ ἄλλοι Ὅσιοι καί μάρτυρες τῆς πίστεώς μας.

Κρύβει λοιπόν ἰσχυρά πνευματικά ἀντισώματα, βαθιές ρίζες εὐσεβείας καί ἰσχυρά στηρίγματα πίστεως ὁ λαός μας καί εὐχαριστοῦμε γι' αὐτό τόν Θεό τῶν Πατέρων μας γιά τό ἄπειρον Ἔλεος καί τήν πολλήν πρός ἡμᾶς ἀγάπη καί πρόνοιά Του.

Εἴμαστε ὅμως, Μακαριώτατε, ὄλοι ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες Κύπριοι καί βαθιά πληγωμένοι ἀπό τή σκλαβιά τῆς ἡμικατεχόμενης Πατρίδας μας. Ἡ Κύπρος μας, μᾶς πονᾷ καί μᾶς τραυματίζει καί παρά τή φαινομενική χαρά μας στό βάθος τοῦ εἶναι μας τό τραῦμα αὐτό τῆς Πατρίδας μας αἰμορραγεῖ ἐπώδυνα καί γίνεται ἀκοίμητος βάσανος καί ἰκεσία ἀδιάλειπτος γιά τήν ἐλευθερία τοῦ ἁγιασμένου τόπου μας, γιά τή δικαίωση τῶν ἀγόνων τῶν παιδιῶν καί πατέρων μας, πού προσκυνήσατε αὐτές τίς μέρες τούς τόπους τῶν μαρτυριῶν τους

καί τούς βωβούς τάφους τους.

Γι αὐτό ἡ παρουσία σας μᾶς εἶναι ἀπαραίτητη καί πολύτιμη. Ἔχουμε ἀνάγκη τῆς βοήθειας καί τῶν προσευχῶν σας. Γι αὐτό παντοῦ σᾶς ὑποδεχόμαστε σάν ἄγγελο Θεοῦ πού κομίζει ἀναψυχή στίς πονεμένες καρδιές τοῦ λαοῦ μας, πού τονώνει τό ἐθνικό φρόνημά μας καί στηρίζει τίς τραυματισμένες ψυχές μας.

Εὐλογήσατε παρακαλῶ, Μακαριώτατε, τόν Ἱερό Κληρο τῆς Ἐκκλησίας μας, τούς ἄρχοντες καί τόν λαό τῆς πόλης μας καί εὐχεσθε πάντοτε ὑπέρ πάντων ἡμῶν.

Εἰς ἀνάμνηση τῆς ἐπισκέψεώς σας δεχθεῖτε παρακαλῶ τόν ἀναμνηστικόν αὐτό δίσκο μέ τόν πολιοῦχον ἅγιό μας, Ἰωάννη τόν Ἐλεήμονα, γέννημα καί θρέμμα τῆς πόλεώς μας.

Καλῶς ἤλθατε, Μακαριώτατε, μετά τῆς ἐκλεκτῆς συνοδείας σας.

Ἀντιφώνησις τοῦ Μακαριωτάτου πρὸς τόν Μητροπολίτη Λεμεσοῦ κ.κ. Ἀθανάσιον

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Μέ βαθυτάτην συγκίνησιν καί εὐχαριστίαν ὀλόθερμον πρὸς τόν ἐν Τριάδι Θεόν ἐπισκεπτόμεθα σήμερον μετά τῆς συνοδείας ἡμῶν τήν καθ' Ἑμᾶς Ἱεράν Μητρόπολιν Λεμεσοῦ καί ἀπευθύνομεν πρὸς τήν Ἑμετέραν Πανιερότητα, ἀπό βάθους καρδίας, τόν νικητήριον ἀναστάσιμον θριαμβευτικόν χαιρετισμόν ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! καί περιπτυσσόμεθα ἀδελφικῶς Ἑμᾶς καί εὐλογοῦμεν πατρικῶς τούς περί Ἑμᾶς εὐλαβεστάτους Κληρικούς καί τόν περισσιῶτα λαόν τῆς καθ' Ἑμᾶς Ἱεράς Μητροπόλεως μετά τῶν ἀρχόντων αὐτῶν.

Ἡ ἄφιξις παντός ἐπισκέπτου εἰς τήν Ἱεράν νῆσον Κύπρον εἰς τήν ὁποίαν κατά τόν ποιπίν «στάζει τό μέλι διαλεχτό σάν πρῶτα» καί «ἀκόμη γίνεται τό ὀλόγλυκο κρασί», διαζωγραφίζει ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ ἀνεξίτηλον τήν εἰκόνα τῆς Ἰδιαιτέ-

ρος ὅμως ἡ ἄφιξις ἐνός ἐκκλησιαστικοῦ καί πνευματικοῦ ἡγέτου εἰς αὐτήν ὑπερβαίνει τά πλαίσια τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ ζωῆς, ὅταν μάλιστα ἐπισκέπεται τās κατά τήν ἐκκλησιαστικὴν διαίρεσιν αὐτῆς Ἱεράς Μητροπόλεις. Καί τοῦτο διότι ἐπισκέπεται μίαν ἱστορικὴν Ἑλληνικὴν νῆσον, μὴν Ἐκκλησίαν τῆς ὁποίας οἱ ἱδρυταὶ αὐτῆς Ἁγιοὶ Ἀπόστολοι Παῦλος καί Βαρνάβας ἐθεμελίωσαν ἐπὶ τήν πέτραν τῆς εἰς Χριστόν πίστεως. Καί ἡ πίστις αὐτῆ ἐρρίζωσε καί ἔφερε καρπὸν πολὺν καί κατέστη κιβωτός ἀγάπης, ζωῆς πνευματικῆς καί σωτηρίας.

Ἐπισκεπτόμενοι, ἅγιοι Λεμεσοῦ, τήν καθ' Ἑμᾶς Ἱεράν Μητρόπολιν καί ἱστάμενοι ἐν τῷ Ναῷ τῆς Παναγίας τῆς Παντανάσσης ἐνθα ἡ καθέδρα τῆς Ἑμετέρας ἀγαπῆτῆς ἡμῖν Πανιερότιτος, εὐλογοῦμεν μετ' ἀγάπης πολλῆς, τό ὑπὸ τήν Ἑμετέραν ποιμαντορίαν ἐπιτελούμενον ἐκκλησιαστικόν ἔργον, τό ὁποῖον μετ' ἐνδιαφέροντος παρακολουθοῦμεν διὰ τοῦ εἰδικοῦ ἀφιερόματος τοῦ περιοδικοῦ τῆς Ἱεράς Μητροπόλεώς Σας, «Παρά-

κληση». Ὁ δημοσιευθεὶς πίναξ τῶν ἔργων διακονίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς Σας προκαλεῖ ὄχι μόνον εὐχάριστον ἐκπληξιν διὰ τὸ πολυποίκιλον λειτουργικόν, ποιμαντικόν, πνευματικόν, ἐπιστημονικόν, ἐπιμορφωτικόν, φιλανθρωπικόν, ἀνακαινίσεως Μονῶν καὶ Ναῶν, διαφυλάξεως τῶν ἱερῶν τῆς Ἐκκλησίας κειμηλίων, συμπαραστάσεως γονέων, ἀσθενῶν, στηρίξεως ἐφήβων κ.λπ. ἔργον, ἀλλὰ προβάλλεται καὶ ὡς πρότυπον ἔργον πρὸς μίμησιν. Συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας, Πανιερώτατε ἀδελφέ, καὶ ἐπαινοῦμεν Ὑμᾶς καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς Σας συνεργάτας, κληρικούς τε καὶ λαϊκοὺς καὶ εὐχόμεθα πλούσιον τὸν ἀμνητὸν εἰς ἀπάσας τὰς ἐκφάνσεις τοῦ ἔργου τῆς διακονίας Σας ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου Σας καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Μεταξὺ τῶν προτεραιοτήτων τῆς πολυδιαστάτου Ὑμετέρας ἀρχιερατικῆς διακονίας ὑπὲρ τοῦ Ποιμνίου Αὐτῆς, τὴν προσοχὴν Ὑμῶν καὶ τὸ πατρικὸν ἐνδιαφέρον εὐλόγως ἐπισύρει περισσότερον παντός ἄλλου, ἢ νεολαία. Καὶ ὀρθῶς. Διότι οἱ νέοι καὶ αἱ νέαι μας ἀποτελοῦν τὴν ἐνσάρκωσιν ἐνὸς καλυτέρου μέλλοντος διὰ τὸν συνολικόν Ἑλληνισμόν καὶ διὰ τὸν Ἑλληνισμόν τῆς Κύπρου εἰδικότερον. Διότι εἰς σᾶς παιδιὰ μου ἀγαπητὰ, κορίτσια καὶ ἀγόρια, ἡμεῖς οἱ μεγαλύτεροι, δέν θαυμάζομεν τὸ ἦδη δεδομένον, αὐτὸ πού εἶστε δηλαδή, ἀλλὰ κυρίως τὸ ἀναμενόμενον, αὐτὸ πού περιμένομεν ἀπὸ σᾶς, τὸ νὰ ἀναδειχθῆτε δηλαδή «πολλῶ κάρρονες» ἡμῶν τῶν μεγαλυτέρων σας. Διότι σεῖς εἶστε ἡ ἀναδυομένη νέα ἀνθρωπότητα.

Σᾶς μεταφέρω τοὺς ἀδελφικούς χαρμόσυνους Ἀναστασίμους χαιρετισμούς τῶν νέων τῆς Ἑλλάδος καὶ εὐχομαι ὀλοψύχως καὶ ἐκ τῆς πατρικῆς μου καρδίας ὁ Θεὸς νὰ εὐλογῇ τὰ νῦν κοσμοῦντα προσόντα σας: ἀγνότητα, ἀγωνιστικότητα, εἰλικρίνεια καὶ πρὸ πάντων τὸν ἐνθουσιασμόν σας, τάλαντα πού σᾶς καθιστοῦν ἐτοίμους διὰ πᾶσαν εὐγενῆ ἐξόρμησιν καὶ θυσίαν, ὥστε νὰ ἀποκτήσετε καὶ τὰ ἐπίκτητα ἀγαθὰ: τῆς παιδείας, τῆς γνώσεως, τῆς μεθόδου, τῆς πείρας κ.λπ.. Ἐχετε ὅλας τὰς δυνατότητας νὰ γίνετε ὁδηγοὶ καὶ ἀναμορφωταὶ τῆς κοινωνίας τοῦ μέλλοντος καὶ τῆς πατρίδος σας, ὥστε ὅλα γύρω σας καὶ ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ Αἰωνίου Νέου καὶ μεγάλου Φίλου

σας, τοῦ Ἀναστάσιου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ τῆς Ἐκκλησίας Του καὶ λουσμένοι εἰς τὸ φῶς τῆς ἀναστάσεώς Του νὰ γίνετε σεῖς, αὐτὸ πού σᾶς εὐχθήκα πρὶν, ὁδηγοὶ καὶ ἀναμορφωταὶ τῆς Κύπρου μας. Δώστε τὰ χέρια σας στὸν Χριστόν καὶ Ἐκεῖνος θὰ σᾶς δώσει τὴν καρδιά Του.

Πανιερώτατε ἅγιε ἀδελφέ,

Εὐχαριστοῦντες Ὑμᾶς χαιρετίζομεν καὶ αὐθις τοὺς μεθ' Ὑμῶν συναχθέντας ἐνταῦθα ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ Κυρίου πρὸς ὑποδοχὴν ἡμῶν. Κατασπαζόμεθα τὴν ὑμετέραν Πανιερότητα καὶ τοὺς παρόντας ἁγίους Ἀρχιερεῖς καὶ εὐλογοῦμεν πατρικῶς τὸν ἱερόν Κλῆρον καὶ τὸν περισσῶτα λαόν ἐκ τοῦ πνευματικοῦ ποιμνίου Σας. ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΛΗΔΡΑΣ κ. ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ ΤΟΥ

“Κύριος εἶπε πρὸς με, υἱὸς μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε”. “Κύριε, τίς εἰμι ἐγὼ καὶ τίς ὁ οἶκός μου ὅτι ἠγάπησάς με;” Ἐγὼ πτωχὸς εἰμι καὶ πένης, καθήμενος ἐπὶ τῆς κοπρίας τῶν παθῶν μου, τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ τῶν ἀδυναμιῶν μου,

καὶ Σύ Κύριε μέ ἐκάθισες μετὰ ἀρχόντων, τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ Σου τῶν ἁγίων Σου Ἀρχιερέων καὶ μέ ἀνύψωσες εἰς τὸ ἀκρότατον ὕψος τῆς πνευματικῆς ζωῆς καὶ μέ ἐπλούτισες μέ ὅλα Σου τὰ χαρίσματα. Ἰλιγγιᾶ ὁ νοῦς καὶ ἐκπλήσσειται ἡ καρδιά μου καὶ τὰ χεῖλη μου σιγοῦν μπροστὰ σπὴν ἄπειρη καὶ ἀκατάληπτη καὶ ἐρασμίαν Σου ἀγάπη πού ξεχειλίζει καὶ ἐκφράζεται μέσα σέ ὅλα τὰ γεγονότα τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τὰ πῶ ἀσπῆμαντα μέχρι καὶ τὰ πρόσφατα, τὰ τόσο μεγάλα καὶ σημαντικά, πού μοῦ γίνονται αἰτία νά προσμένω μέ πόθο καὶ χαρὰ πολλή τὰ μετέπειτα, εἴτε ἐπὶ τῆς γῆς εἴτε εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

Ἐγὼ μικρὸς καθὼς ἤμουν καὶ ἐλκόμενος ἀπὸ τὴν ἀγάπη Σου στά πρῶτα παιδικὰ σκιρτήματα τῆς καρδιάς μου, ἐπιθυμοῦσα τὴν ἀφάνεια. Φανταζόμουν τὸν ἑαυτό μου νά μακρύνῃ καὶ νά αὐτίζεται εἰς τὰς ἐρήμους, εἰς τὰ ἐρημικά σπήλαια καὶ τὰ ἡσυχαστικά κελιά ποθώντας τὴν ἡσυχία καὶ τὴν ἀφάνεια, ξένος καὶ πάροικος ἐν γῆ ἄλλοτρία, ἄσπῆμος καὶ ἄγνωστος, ἀπόκοσμος καὶ ἀπόμακρος ἀπὸ κάθε τι τὸ ἐγκόσμιο, τὸ γήινο, τὸ σαρκικό.

Ἡ Πατρική Σου ὁμως πρόνοια ὠδήγησε τὰ διαβήματά μου καὶ κατύθυνε τὰς ὁδοὺς τῆς ζωῆς μου πρὸς τὸν ἁγιορείτη ἱερομόναχο π. Ἀθανάσιο. Πρᾶος, ταπεινός, ἄκακος, πνευματικός, γνήσιος μοναχός, φέροντας μαζί του τὴν παράδοση τῆς

μοναχικῆς τάξεως ἡ ὁποία ξεκινᾶ ἀπὸ τὰ βῆθη τῶν αἰώνων μέ τοὺς Ἁγίους: Ἀντώνιον, Παχώμιον, Εὐθύμιον, Σάββαν τὸν Ἁγιασμένον, Θεοδοσίον τὸν Κοινοβιάρχη, Γρηγόριον τὸν Παλαμά, τοὺς Ἁγίους Πατέρες καὶ Κτίτορες τῆς Μονῆς μας Νεόφυτον, Ἰγνάτιον, Προκόπιον καὶ Νεῖλον καὶ τοὺς Ὁσιομάρτυρες μας Γεννάδιον καὶ Γεράσιμον, μέχρι τοὺς σύγχρονους Ἁγίους τῶν ἡμερῶν μας, τὴν πνευματικὴ μας ρίζα τὸν Ὁσιώτατον Ἰωσήφ τὸν Ἡσυχαστίν. Βρίσκοντας τὴν αὐθεντικὴ πηγὴ γάργαρου πνευματικοῦ ὕδατος, προσέτρεξα σέ αὐτήν. Πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον. Αὐτὸ τὸ ὁποῖο παθοῦσε ἡ ψυχὴ μου τό βρῆκε στά βουνά τοῦ Μαχαιρᾶ. Εὐλογώντας ὁ Θεὸς τὰς ἐξόδους μου ἐκ τοῦ κόσμου καὶ τὰς εἰσόδους μου εἰς τὸν μονήρη βίον, οὐκ ἐπαύσατο καθ' ἐκάστην ἡμέραν πλουσίαν νά μοῦ παρέχῃ τὴν χάριν Του, παραδίδοντάς με εἰς τὴν κραταίαν πνευματικὴν κηδεμονία τοῦ πεφιλημένου καὶ

ἠγαπημένου μου πνευματικοῦ πατρός καὶ γέροντος π. Ἀθανασίου, ὁ ὁποῖος ἀγρύπνως καὶ ὑπομονετικῶς μετὰ δακρῶν καὶ πολλῶν κόπων,

ὡσάν κάποιος τεχνίτης ἐπιδέξιός καί γλύπτης ἐμπειρότατος, ἀόκνως καί ἐπιμελῶς οὐκ ἐπαύσατο νά σμιλεῦν καί νά φιλοτεχνῇ τήν ἀπαιδευτον καί γρανιτώδη μου καρδίαν, ἵνα μορφώσῃ εἰς αὐτήν τόν γλυκύτατόν μας Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐγώ μὲν ἐπὶ τὰ κείρω νά προσδεύω, ὁ δὲ Θεός τῆς ἀγάπης νά μου χαρίσῃ χάριν ἀντὶ χάριτος.

Ἐάν τούς κατὰ σάρκα γονεῖς τιμῶμεν διὰ τό ζῆν, διὰ τήν μεγάλην εὐλογίαν νά μᾶς φέρουν εἰς τόν κόσμον, πόσῃ ἄραγε τμήν καί σεβασμόν, ἐκτίμησιν καί ἀγάπην ὀφείλομεν νά ἐπιδεικνύωμεν εἰς τούς πνευματικούς μας πατέρας, οἱ ὁποῖοι μᾶς ἐχάρισαν τό εὖ ζῆν καί μᾶς προσήγαγον εἰς τόν Θεόν, τόν Πατέρα τῶν φώτων; Αἰσθανόμενος τήν εὐεργεσίαν σπεύδω νά ἐκφράσω τήν εὐχαριστίαν, ὡς υἱός εὐγνώμων καί πλουσίως εὐεργετημένος. Ὑπερευχαριστῶν δέ, πάλιν κρεώστῃ παραμένω, καθότι τό τῆς χάριτος δῶρημα ὑπερβαίνει καί λόγον καί διάνοιαν. Διότι τό δῶρον δέν εἶναι τίποτα ἄλλο παρά ὁ προσφέρων καί προσφερόμενος καί προσδεχόμενος καί διαδιδόμενος Χριστός, τό ποθεινότερον καί ἐρασιμώτερον καί πλεόν ἀγαπτόν πρόσωπον, ὁ Θεός ὁ ποιητής καί πλάστης, ὁ τήν χάριν καί τό Πνεῦμα τοῖς ἀνθρώποις δεδωκώς. Καί τά νῦν, πάλιν ἐπ' ἐμέ χρίσμα καί Πνεῦμα, πάλιν Πεντηκοστή. Πάντα χορηγεῖ τό Πνεῦμα τό Ἅγιον... ἱερέας τελειοῖ. Ὅλον συγκροτεῖ τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας. Παράκλητε δόξα Σοι!

Δέσμιος τῆς ἐρασμίας τοῦ Θεοῦ μου ἀγάπης, ἴδου τρίτον τόρα εἰσῆλθον εἰς τά Ἅγια τῶν Ἁγίων, καί ἐξῆλθον οὐκί ὡς εἰσῆλθον, ἀλλά μετ' ἐπισπομέρας καί λαμπρότερας καί ἀγιωτέρας στολῆς. Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν! Τσοῦτον πνευματικόν χάρισμα ἔλαβον, ὑπερβαῖνον κάθε νόμισιν καί κάθε νόημα, τοποθετοῦν μέ ἐνώπιον Θεοῦ ὡς ἐν προσώπῳ αὐτοῦ καί δωρίζον μοι τήν παρηγοσίαν τῆς υἰοθεσίας καί τῆς θεώσεως, ἐάν καί ἐγώ ἀγωνιστῶ, ἐάν τόν δρόμον τελέσω, ἐάν τήν πίστιν τηρήσω, ἐάν τās ὑποσχέσεις φυλάξω, ἐάν εὐρεθῶ ὁμοίως τῷ βίῳ καί τῇ πράξει, τῷ λόγῳ καί τῇ διδασκαλίᾳ μετὰ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῷ εὐαρεστοσιάντων ἁγίων Πατέρων.

Κατ' αὐτήν τήν ὥραν θερμά σᾶς παρακαλῶ ὅπως εἰς τās προσευχάς σας μέ ἐνθυμεῖσθε ἵνα ἐλεηθῶ ὑπό τοῦ Θεοῦ, καί ἐγώ ταπεινά θά σᾶς ἐνθυμοῦμαι καί θά σᾶς μνημονεύω εἰς τήν θείαν καί ἱεράν ἀναίμακτον μυσταγωγίαν. Παρακαλῶ δέ ὑμᾶς ἅπαντας, εὐχεσθε δι' ἐμέ ἵνα τά Πατρικά θεία σπλάγχνα ἀναπαύσω, ἵνα καί ἐν ἐμοί ἀναπαυθῇ ὁ Θεός.

Χαρᾷ καίρων καί ἀγαλλιάσει ἀγαλλιόμενος ἐπὶ τῇ ἀνεκλαλήτῳ δωρεᾷ τοῦ Θεοῦ, εὐχαριστῶ ἐν πρώτοις ὑμᾶς Μακαριώτατε, ὡς καί τήν ἁγίαν χορείαν τῶν Συνοδικῶν Ἱεραρχῶν τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, διὰ τήν ὁμόφωνον προτίμησιν καί ὑπερφύσιον τῆς ἡμετέρας ἐλαχιστόπιτος εἰς τόν ὕψιστον τῆς Ἀρχιερωσύνης βαθμόν. Εὐχεσθε δι' ἐμέ ὅπως φέρω εἰς πέρας τήν ἐμπειστευμένην εἰς

ἐμέ διακονίαν ταύτην τῆς Ἐκκλησίας. Ἐτι δέ καί ὑμᾶς Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς τῶν Ἐκκλησιῶν: Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καί Ἑλλάδος, ἅγιοι Καθηγούμενοι τῶν Μονῶν Βατοπαιδίου, ἀγίου Ἀρσενίου, Τιμίου Προδρόμου Ἐσσεξ καί Μέσα Ποταμοῦ, Νεοφύτου τοῦ Ἐγκλείστου, Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου, Φρέατος τοῦ Ἰακώβ, ἅγιοι Καθηγούμενοι τῶν γυναικειῶν Μονῶν καί πάντες οἱ κληρικοί καί μελανοφοροῦντες ἅγιοι ἄνδρες τε καί γυναῖκες εὐχαριστῶ ὑμᾶς, διὰ τήν ἐπὶ τό αὐτό ἀθρόαν προσέλευσιν ὑμῶν κατὰ τήν μεγάλην ταύτην ἡμέραν τῆς χειροτονίας μου καί τῆς ἐπισήμου ἐγκαθιδρύσεώς μου εἰς τόν ἡγουμενικόν θῶκον τῆς παλαιάτου ταύτης Μονῆς τῆς Παναγίας τοῦ Μακαριᾶ.

Ὡσαύτως εὐχαριστίας ἐπιθυμῶ νά ἐκφράσω εἰς τούς ἀγαπητούς Στάλω Χατζηγιάννου, Ἄγγελον καί Κλαίρην Λοιζίδου, Ἀνδρέαν καί Ἄνναν Καφετζῆ, Ἑλλήν καί Προκόπιον Παναγιώτου, τίς μοναχές τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἡρακλειδίου καί ὄσους ἄλλους ἀφανείς εὐεργέτας τῆς Μονῆς οἱ ὁποῖοι ποικιλοτρόπως προσέφεραν καί παντοτρόπως διηκόνησαν, ὥστε αὐτή ἡ ἡμέρα νά λαμπρυνθῇ καί νά ὠραίσθῃ διὰ τό μέγα τοῦτο γεγονός καί ἵνα ἅπαντες ξενησθῶσιν πρεπόντως.

Εὐχαριστήριους προσρήσεις ἐπιθυμῶ νά ἐκφράσω εἰς τούς κατὰ σάρκα γονεῖς καί συγγενεῖς μου διὰ τήν ἀγάπην πού μου ἔχουν καί μου ἐπιδεικνύουν πολιορκίᾳ.

Πάντας δέ ὑμᾶς τούς περισσιῶτας, εὐχαριστῶ διὰ τήν τμήν πού δεικνύετε μέ τήν παρουσίαν σας καί τούς εὐφημισμούς εἰς ἐμένα προσωπικῶς καί εἰς τήν Μονήν μας. Παρακαλῶ ὑμᾶς, προσεύχεσθε δι' ἐμέ καί διὰ τό εἰς ἐμέ ἐμπιστευθέν ποιμνιον ἵνα ἀξίως περιπατήσω, καί ἐπιτυχῶς ἐκτελέσω τό ὑψηλόν τοῦτο ἔργον εἰς τό ὁποῖον ἡ Θεία Πρόνοια μέ ἐγκατέστησε. Οἱ καιροί εἶναι δύσκολοι. Ἡ κάθε μία ψυχὴ ὑπάρχει τιμιωτέρα παντός τοῦ κόσμου. Ἡ εὐθύνη μεγάλη, ἡ θέσις ἀγιωτάτη, καθαγιασμένη ὑπό τοῦ Πρώτου καί Μεγάλου Καλοῦ Ἀρχιερωμένου Χριστοῦ, καί ἔτι καί ἔτι ἀγιαζομένη διὰ τῶν ἁγίων Ἱεραρχῶν τῶν πρό ἐμοῦ καί μετ' ἐμέ.

Τό ὕψος τοῦ τῆς Ἀρχιερωσύνης χαρίσματος ἄφθαστον. "Δεῖ γάρ τόν ἐπίσκοπον εἶναι ὄσιον, ἄκακον, ἀμίαντον, κεχωρισμένον ἀπό τῆς ἀμαρτίας". Ὁφείλει ὁ Ἀρχιερεὺς "θεῖναι τήν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν προβάτων", "ἀρπάσαι κόσμον ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου δυναστείας καί δοῦναι τῷ Σωτῆρι Θεῷ", "περιπατεῖν ἀξίως τῆς κλήσεως", μιμητὴς γενόμενος τοῦ καλοῦ Ποιμένος, "Ὅς ὑπέμεινεν ὑπὲρ ἡμῶν θάνατον ἀπρωϊκόν ἵνα πάντας ἡμᾶς σώσῃ Μεγάλῃ ἢ εὐθύνη, ἀσθενεῖς οἱ ὄμοι, τό σκεῦος εὐθραστον, ἡ ζήτησις μεγάλη. Ἐγώ ὁ ἐλάχιστος πάντων τῶν ἀνθρώπων, τί εἶπω καί τί λαλήσω; "Κύριε σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης, πλὴν οὐκ ὡς ἐγώ θέλω ἀλλ' ὡς Σὺ".

Ταῦτα γινώσκων καί ἐγώ οὐ προσέκω εἰς τό ἐξω-

τερικόν κάλλος καί τήν λαμπρότητα τῶν χειροποιήτων κατασκευασμάτων, εἰ καί οἱ προσφέροντες αὐτά λίαν καλῶς ἔπραξαν, καθὼς ἀρμόζει εἰς τόν Θεόν καί εἰς τήν Πανυπερευλογημένην Μητέρα Αὐτοῦ. Αὐτῷ πρέπει πᾶσα δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην.

Ἐγὼ δέ ἐμβλέψας εἰς τὰ παρόντα, τὰ αἰσθητά, ἐπιθυμῶν νά ἐμβαθύνω εἰς τὰ νοητά, νά διαβλέψω εἰς τό βάθος τῶν ἐμβλημάτων καί οὐχί τῶν ἐνδυμάτων μόνον, οὕτως ἐνδυόμενος τόν ἀρχιερατικόν σάκκον, αἰσθάνομαι τήν κοκκίνην χλαμύδα τῆς ἐξουθενώσεως καί τῆς ἄκρας ταπεινώσεως τοῦ Χριστοῦ μας νά μέ ἀμφιάζη καί νά μέ προετοιμάζη διά τό ἐπικείμενον πάθος. Τοποθετημένη ἡ μήτρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου, τόν τοῦ Κυρίου ἀκάνθινον στέφανον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου ἐπιφέρει, καί ὁ ἰδρώτας μου ὡς οἱ τοῦ Κυρίου μου θρόμβοι αἵματος στάζει ἀπό τό πρόσωπόν μου. Λαβὼν δέ τήν ράβδον, τόν κάλαμον τῆς αἰσχύνης εἰς τὰς χεῖράς μου περιφέρω, ἵνα διά τοὺς μέν ἐχθρούς τοῦ Χριστοῦ αὐτὴν καί αὐτῶν κινήσω καί συντρίψω ὡς σκεύη κεραμικά, τοὺς δέ ἀδελφούς καί πατέρας καί τέκνα μου πνευματικά στηρίξω καί θεραπεύσω, χρησιμοποιοῦν αὐτήν ὡς βακτηρίαν στερεάν. Ἀναβαίνων τὰς βαθμίδας τοῦ ἡγουμενικοῦ τούτου θρόνου, τήν ἀνάβασιν ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ ποιῶ, συνοδοιπόρος τοῦ Χριστοῦ. Ἐπὶ τῇ ἡμετέρα ἀνάβασει τήν ἀνύψωσιν εἰς τόν Σταυρόν συσταυρώνοντας ἑμαυτὸν ἑκουσίως ἐκτελῶ. Τῇ δέ παραμονῇ ἐν αὐτῷ, τήν τριήμερον ταφὴν εἰκονίζω. Τήν ἀνάστασιν ἀναμένω ὅταν ἡ σάλπιγξ ἡ ἡχηρά δώση τόν ἦχον ἵνα ἀναληφθῶμεν διά τήν αἰώνιαν διαμονήν μετὰ τοῦ γλυκυτάτου καί ἡγαπημένου Θεοῦ μας, τοῦ Πατέρα μας. Αὐτῆς τῆς καταλήξεως, διά τῶν πρεσβειῶν τῆς Πανακράντου καί Θεοτόκου Μαρίας τῆς Μαχαιριωτίσσης, εἴθε νά ἀξιωθῶμεν ἅπαντες.

Πάντως, κάτω ἀπὸ τὰ πολυποίκιλτα ἄμφια καί τὰ λαμπρά ἐγκόλπια, ἐπιθυμῶ καί ἐπιποθῶ νά παραμείνω ὁ ταπεινός καί ἐλάχιστος Μαχαιριώτης Μοναχός Ἐπιφάνιος, στοιχῶν τοῖς ἴχνεσι τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου, τοῦ ὁποίου φέρω τό ὄνομα, τοῦ Ἁγίου προκατόχου μου Τριφυλλίου πρώτου ἐπισκόπου Λήδρας καί τοῦ πρώτου ἡγουμένου τῆς ἡμετέρας Μονῆς καί μετέπειτα ἐπισκόπου Ταμασοῦ Νείλου, ἰκνηλατῶν τήν πορείαν αὐτῶν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τῷ παρερχομένῳ, ἵνα καί μετ' αὐτῶν τόν στέφανον λάβω. Διά τοῦτο πορεύομαι τήν ἠτοιμασμένην δι' ἐμέ ὁδόν χωρὶς πρόγραμμα, χωρὶς σχέδια, χωρὶς στόχους καί κοσμικὰς ἐπιδιώξεις, ἀφορῶν εἰς τόν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτὴν Ἰησοῦν, κηδεμόνα καί ἡγούμενον καί ἔφορον ἐπὶ παντός ἀγαθοῦ, καί βοηθόν ἔχων τήν Κυρίαν Θεοτόκον καί μητέρα πάντων τῶν Μοναχῶν, τήν Παναγίαν μας. Αὐτὴ ἡμερινοῦσε καί αὐτὴ μεριμνᾷ καί προνοεῖ περὶ τοῦ περιβολίου τῆς, τούτου τοῦ ἐπιγείου παραδείσου, καί περὶ τῶν ἐνθάδε ἐνασκουμένων ἁγίων πατέρων καί

ἀδελφῶν μου.

Εὐχαριστῶ τοὺς ἡγαπημένους μου ἀδελφούς καί τέκνα, τοὺς Μαχαιριώτες πατέρες, διά τήν ἀγγελομίμητον τους διαγωγὴν καί τήν ἁγίαν τους βιοτήν, τήν θερμὴν τους συμπάραστασιν καί τίς πύρινές των προσευχάς. Ὁ Θεὸς νά τοὺς σκεπάζη καί νά τοὺς ἀγιάζη διά τῶν πρεσβειῶν τῆς Παναγίας Μαχαιριωτίσσης καί πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει διαλαμπάντων ἁγίων πατέρων τῆς Μονῆς μας.

Ἡ Μονὴ μας, ἱερόν καθίδρυμα καί πνευματικόν φυτώριον ὀκτώ καί πλέον αἰῶνων, ἀδιακόπως ἐπιτελεῖ τό πνευματικόν αὐτῆς ἔργον. Καθημερινῶς προσφέρεται ἡ ἀναίμακτος θυσία καί ὁ θυσιαζόμενος Ἄμνος ἐσθίεται μυστηριακῶς καί ἐνοῦται διά τῆς προσευχῆς μετὰ τῶν ἐνθάδε ἐνασκουμένων πατέρων. Σκοπὸς καί στόχος των ὁ ἁγιασμός. Ἁγιασμός των ὁ Χριστός. Καύχημά των ἡ Κυρία Θεοτόκος. Ἐντρυφήμά των ὁ λόγος ὁ εὐαγγελικός τοῦ Θεοῦ. Ἀδολεσχία των ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ. Χαρά των ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κοινωνία. Πρόσδος των ἡ τῶν ἁγίων των πατέρων διαγωγὴ καί παράδοσις. Αὐτῆς τῆς παραδόσεως ταπεινοὶ συνεχισταὶ ὑπάρχομεν ἡμεῖς, ὑπακούοντες εἰς τό θεῖον πρόσταγμα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου “σπίκετε καί κρατεῖτε τὰς παραδόσεις”. Ἡμεῖς κατέχομεν εἰς τὰς χεῖράς μας οὐχὶ μόνον προφορικὴν ἀλλὰ καί γραπτὴν τὴν παράδοσιν μας.

Ὁ σοφὸς πρῶτος Καθηγούμενος τῆς Μονῆς μας καί εἷς ἐκ τῶν κτιόρων αὐτῆς, ὁ μετέπειτα ἐπίσκοπος Ταμασοῦ καί πρωτόθρονος Ὁσίου Νείλος, κατέλιπεν εἰς ἡμᾶς ἐγγράφον βιβλίον περιέχον ἅπασαν τὴν μοναχικὴν τάξιν ἢ ὅποια ἐπιρεῖτο εἰς τὴν Μονήν. Αὕτη ἡ παραδεδομένη τάξις εἰς οὐδέν διαφέρει τῆς καθολικῆς μοναστηριακῆς τάξεως, καί ὁ πανδαμάτωρ χρόνος οὐκ ἔφθειρε, οὔτε τὴν γραφήν οὔτε τὴν τάξιν διὰ τῆς θεομητορικῆς καί τῆς τῶν ὀσιωτάτων ἁγίων Κτιόρων ἀντιλήψεως. Ταύτην τὴν εὐλογίαν, ὡς τὰς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τῷ Μωϋσῆ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ ἐγγράφους ἐντολὰς φυλάττομεν καί τηροῦμεν. Καθὼς αὗται αἱ ἅγιοι ἐντολαὶ ἀλληλοδιαδόχως ἐφυλάττοντο καί ἐτιμῶντο, οὕτω καί οἱ ἅγιοι Καθηγούμενοι καί λοιποὶ πατέρες ἀλληλοδιαδόχως ἔπραπτον. Ταπεινός καί τελευταῖος κρίκος εἰς αὐτὴν τὴν τιμίαν ἄλυσιν τῶν ἁγίων Καθηγουμένων προστιθέμενος καί ἐγὼ, οὕτω ἐπιδιώκω νά ἐπιμεληθῶ καί νά πράξω. Οὕτως εἶδον, οὕτως ἐδιδάχθην, οὕτω καί παρέλαβον.

Ἐνθυμούμενος τὴν ἁγίαν χορείαν τῶν πρό ἐμοῦ Καθηγουμένων οὐ λησμονῶ καί μετὰ συγκινήσεως ἐνθυμοῦμαι, τόν ἐν μακαρία τῇ λήξει κατὰ πνεῦμα ἀδελφόν μου καί πρό ἐμοῦ ἡγουμενεύσαντα Ἀρχιμανδριτὴν Ἀρσένιον. Ἡ ψυχὴ του, ἵσταμένη πρό τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ θά ἀγάλλεται βλέπουσα τὴν λαμπρὰν αὐτὴν ἐξέλιξιν, ἢ ὅποια λαμβάνει κῶραν εἰς τὴν Μονήν του. Ὁ ἴδιος, εὐρισκόμενος σωματικῶς μεταξύ μας μέ τό ἄθῶον

καί παιδικόν του ὕφος, τό χαριέστατόν του χαμόγελο καί τά ἔξυπνα καί σπινθηροβόλα του γαλανά μάτια, πάντοτε καιρότανε γιά ὅλα καί ἰδίως γιά τήν πρόοδον τῆς Μονῆς του. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἴσταιται ἐν μέσῳ ἡμῶν ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τε καί ὥρᾳ, συμπανηγυρίζων καί συγχαίρων μεθ' ἡμῶν. Ὡς πρῶτος ὑποτακτικός τῆς συνοδείας μας καί μεγαλύτερος πνευματικός ἀδελφός μας, τόσον σέ ἐμένα ὅσον καί σέ ὄλους μας, ὑπῆρξε πρότυπον ἀληθινοῦ μοναχοῦ. Μέ συμβουλές, μέ νουθεσίες, μέ τόν λόγο καί τό παράδειγμα, πρῶτος αὐτός καθῶς ζοῦσε καί πρῶτος μέ τόν θάνατόν του μάς δίδαξε τό μυστήριον τῆς πορείας μας σ' αὐτόν τόν κόσμον. Ἀλψιμόντες παραμένουν οἱ στιγμές καί οἱ χρόνοι τῆς συνοικίσεώς μας. Τόν παρακαλῶ ὅπως εὐχεται δι' ἐμέ καί δι' ἅπασαν τήν ἀδελφότητα τῆς Μονῆς του.

Τούς δέ πνευματικούς μου ἀδελφούς Θεοφιλέστατον Χωρεπίσκοπον Ἀμαθοῦντος Νικόλαον, τόν Πρωτοσύγκελλον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ Ἀρχιμανδρίτην Ἰσαάκ καί τούς λοιπούς πατέρας τούς διακονοῦντας εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λεμεσοῦ, τόν Πανοσιολογιώτατον Καθηγούμενον Παῖσιον καί τούς ἐνασκουμένους πατέρας ἐν τῇ τοῦ Μέσα Ποταμοῦ Ἱερᾷ Μονῇ Τιμίου Προδρόμου ἰδιαίτερος εὐχαριστῶ. Τό παράδειγμά των καί ὁ ἄμεμπτος ἀγγελικός των βίος ὑπῆρξαν δι' ἐμέ παράδειγμα πρὸς μίμησην. Τούς παρακαλῶ νά προσεύχωνται διά τήν ἐλαχιστότητά μου ἵνα ὁ Κύριος δι' εὐχῶν των μέ ἐλεήσει.

Ἀκούοντας τήν πρώτην φωνήν τοῦ Θεοῦ “ἀκούουθε μοι” εὐθέως ἔδραμον ὀπίσω Αὐτοῦ. Εὐχέσθε ἵνα καί τῆς δευτέρας ἀκούσω τῆς λεγουσῆς: “Ἐἰσελθε εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου σου”.

Περαίνων τόν λόγον καί εὐχαριστήσας πάντας,

στρέφω τόν νοῦν καί τήν καρδίαν μου πρὸς Σέ τόν Θεόν πάσης παρακλήσεως, τήν Αὐτοαγάπην, τόν Σωτῆρα καί Κύριον, τόν Καλόν Ποιμένα, τόν Θεόν τῶν Πατέρων μου, καί διά τῶν εὐχῶν των, κλίνων τό γόνυ τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματός μου, περιπτυσσόμενος τούς παναχράντους πόδας Σου καί καταφιλῶν αὐτούς μετά πόθου πολλοῦ καί καρδίας τιρωσκομένης ἐκ τῶν βελῶν τῆς Σῆς Θεουργοῦ ἀγάπης, ἀναφωνῶ μετά τοῦ Προφητάνακτος Δαυΐδ:

“Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τόν Κύριον· Εὐλογητός εἶ Κύριε· Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τόν Κύριον καί πάντα τά ἐντός μου τό ὄνομα τό ἅγιον Αὐτοῦ· Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τόν Κύριον καί μή ἐπιλανθάνου πάσας τάς ἀνταποδόσεις Αὐτοῦ”. Παναγία Δέσποινα Μαχαιριώτισσα, Σύ ἡ ὁποία ἐστάθηκες ἡ πρώτη μητέρα μου, φύλαξόν με στήν μπρική Σου ἀγκαλιά πάσας τάς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καί προσάγαγέ με εἰς τόν Υἱόν Σου καί Θεόν. Πρεσβευταί γίνετέ μοι πρό τοῦ οὐρανοῦ καί ἀδεκάστου βήματος ἡ χορεία τῶν Ἁγίων Κτιτόρων τῆς Μονῆς μας, Νεόφυτος, Ἰγνάτιος, Προκόπιος καί Νεῖλος, οἱ ἅγιοι ἔνδοξοι Ὁσιομάρτυρες Γεννάδιος καί Γεράσιμος, οἱ ἅγιοι καί πανεύφημοι Ἱεράρχαι Ἐπιφάνιος καί Τριφύλλιος, ὁ καθηγούμενος καί ταξιάρχης τοῦ ἀγγελικοῦ μας τάγματος Τίμιος Πρόδρομος καί Βαπτιστής Ἰωάννης, ὁ ὄσιος πατήρ καί γέροντάς ἡμῶν Ἰωσήφ ὁ Ἡσυχαστής καί οἱ σήμερον εορταζόμενοι ἅγιοι, Ἀριστοκλῆς ὁ πρεσβύτερος, Δημητριανός ὁ διάκονος καί Ἀθανάσιος ὁ ἀναγνώστης, μετά πάντων τῶν Ἁγίων, ἵνα εἰς τήν δεξιάν των σωζομένων μερίδα εὐρεθῶ καί τῆς υἰοθεσίας ἐπιτύχω, ἥς πάντας ἡμᾶς εὐχομαι ὁμοίως ἐπιτυχεῖν. Ἀμήν.

ΕΚΛΟΓΗ ΚΑΙ ΕΝΘΡΟΝΙΣΗ ΝΕΟΥ ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ Ι.Μ. ΤΙΜΙΟΥ ΠΡ. ΟΔΡΟΜΟΥ Μ. ΠΟΤΑΜΟΥ

Μετά την εκλογή του Ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου, Ἀρχιμανδρίτου Νικολάου εἰς Χωρεπίσκοπο Ἀμαθοῦντος, ἡ ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἐξέλεξε ὡς Ἡγούμενο τὸν ἀδελφὸ τῆς Μονῆς, ἱερομόναχο Παῖσιο.

Τὴν Κυριακὴ 17η Ἰουνίου ὁ Θεοφιλέστατος Χωρεπίσκοπος Ἀμαθοῦντος κ. Νικόλαος προκάτοχος τοῦ ἐψηφισμένου Ἡγουμένου Παΐσιου, τὸν χειροθέτησε σὲ Ἀρχιμανδρίτη καὶ πνευματικό. Τὸ ἀπόγευμα ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας προχειρίσει καὶ ἐνθρόνισε τὸν Ἀρχιμανδρίτη Παῖσιο, Ἡγούμενο τῆς λογικῆς μάνδρας τοῦ Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ. Ἀκολουθῶς παραθέτουμε τὸν ἐνθρονιστήριό λόγο τοῦ Πανοσιολογιώτατου Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, Ἀρχιμανδρίτου Παΐσιου.

Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Μὲ πολὺ φόβο καὶ δέος βρίσκομαι σήμερα μπροστὰ σ' αὐτὸ τὸ γεγονός τῆς Πρόνοιας τοῦ Θεοῦ, ἀναλαμβάνων τὴ διακονία τῆς Ἡγουμενίας τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ τοῦ Κυρίου. Ἀναμετρώντας τὴς δυνάμεις μου, δὲ βρίσκω κάποι ἄξιο στὸν ἑαυτό μου γιὰ τὴν τόσο μεγάλη δωρεὰ καὶ χάρι τοῦ Παναγάρχου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς γλυκυτάτης μας Πα-

ναγίας πρὸς τὴν εὐτέλειά μου. Ἡ ψυχὴ μου ἀπορεῖ τὸ πῶς διάλεξε ἐμένα τὸν εὐτελεῖ καὶ ἀσπίματο δούλο του, γι' αὐτὴ τὴ διακονία τῆς διαποίμανσης τῶν ψυχῶν, ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι ἐξ ὀλοκλήρου ἀφιέρωθηκαν στὸν Θεὸ καὶ ἀπαρνήθηκαν κάθε κοσμικὴ ἄνεση γιὰ τὴν ἀγάπη Αὐτοῦ.

Ὁμολογῶ ὅμως, ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ὅτι, ἐὰν δὲν εἴσασταν ἐσεῖς στὸ πλάϊ μας, Πανιερώτατε καὶ Σεβαστέ μου Γέροντα, δὲ θὰ μπορούσα νὰ ἀναλάβω ἓνα τόσο βαρὺ φορτίο. Ὁ Ἡγούμενος πρέπει νὰ ἔχει σὰν ὑπόδειγμα τὸν Ἡγούμενό μας Ἰησοῦ Χριστόν, ὁ ὁποῖος μὲ πολλὴ ταπείνωση καὶ ἀγάπη, πρῶτος ἐπλυνε τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν του καὶ μᾶς δίδαξε ὅτι αὐτὸς ὁ ὁποῖος θέλει νὰ εἶναι πρῶτος, ὀφείλει νὰ γίνῃ δούλος καὶ ὑπρέτης πάντων καὶ νὰ διακονεῖ τοὺς πάντες μὲ πολλὴ ταπεινοφροσύνη, ἀγάπη καὶ θυσία.

Θυμᾶμαι τὴν πρώτη ἐπίσκεψή μου στὸ Ἅγιον Ὄρος πρὸ δεκαπενταετίας, ἡ ὁποία ἐγινε ἡ ἀφορμὴ μετὰ τὴν ἐπιστροφή μου, νὰ γνωρίσω τὴ μακαριστὴ μοναχὴ Μαρία, τὴ γνωστὴ μας ὡς «ψηλὴ» – ὄχι μόνο στὸ σῶμα, ἀλλὰ καὶ στὴν ψυχὴ – ἡ ὁποία μὲ παρότρυνε νὰ ἐπισκεφθῶ τὴ Μονὴ τῶν Ἱερέων, γιὰ νὰ σᾶς γνωρίσω. Ἦταν ἀργὰ ἓνα βράδυ ὅταν σᾶς ἐπισκέφθηκα γιὰ πρώτη φορὰ καὶ ζήτησα νὰ σᾶς μιλήσω ἰδιαιτέρως. Ἐκεῖνο τὸ βράδυ σᾶς ἀποκάλυψε τὸν πόθο μου νὰ γίνω μοναχός. Στὴν πραγματικότητα ὅμως ἡ πρώτη φορὰ πού σᾶς εἶδα ἦταν ὅταν ἤσασταν ἀκόμη στὸ Ἅγιον Ὄρος. Παρ' ὅλο πού ἐκείνη τὴν πρώτη φορὰ δὲ σᾶς μίλησα, ὅμως καὶ μόνο βλέποντας τὴ μορφή σας, ἦταν ἀρκετὸ γιὰ μένα νὰ κατανοήσω τὴν πνευματικότητά σας καὶ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ πού σᾶς περιέβαλλε. Ἔτσι ὅταν πᾶ ἐπιστρέψατε στὴν Κύπρο, ἦταν γιὰ μένα ἡ μεγαλύτερη εὐλογία, διότι μπορούσα νὰ σᾶς ἐπισκέπτομαι πολὺ συχνά. Ἡ ταπείνωση καὶ ἡ ἀγάπη πού σᾶς χαρακτήριζαν, πού ἦταν ἀποτέλεσμα τῆς μυστικῆς σας σχέσης μὲ τὸν Χριστό, δυνάμωσαν καὶ τὸν δικό μου πόθο νὰ ἀφιερῶσω τὴ ζωὴ μου στὸν γλυκύτατό μας Κύριο.

Αὐτὴ μου τὴν ἀπόφαση τὴν ἀνακοίνωσα καὶ στὸν πνευματικό μου, μακαριστὸ πατέρα Μιχαὴλ, ὁ ὁποῖος μὲ ἐνεθάρρυνε καὶ ὅπως πάντοτε στεκόταν δίπλα μου σὲ ὅλους τοὺς σημαντικοὺς σταθμοὺς τῆς πνευματικῆς μου ζωῆς. Ἔτσι καὶ τώρα μὲ χαρὰ δέχτηκε τὴν ἐπιθυμία μου νὰ σᾶς ἀκολουθήσω.

Αὐτὸ πού πάντοτε ἤθελα νὰ ζήσω στὴ μοναχικὴ μου ζωὴ, ἦταν ἡ ἀφάνεια καὶ ἡ μυστικὴ μου σχέση μὲ τὸν Χριστό καὶ τὴ γλυκύτατή μας Παναγία. Τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ὅμως, ἀποδείχθηκε διαφο-

ρετικό από τη δική μου επιθυμία και σήμερα βρίσκομαι σε αυτή την πραγματικά μαρτυρική θέση της Ἡγουμενίας της ιστορικής αυτής Μονῆς του Τιμίου Προδρόμου.

Ποτέ δὲ θὰ μπορούσα νὰ πιστέψω ὅτι στὸν κῶρο αὐτὸ πού ἐπισκεπτόμουνα στὰ παιδικά μου χρόνια, θὰ ἐρχόταν μιά μέρα πού ἡ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ θὰ μὲ ὀδηγοῦσε ἀκριβῶς ἐδῶ, γιὰ νὰ διακονήσω τὸν Μεγάλον Φύλακα τῶν μοναχῶν, τὸν Τίμιον Πρόδρομο. Ἄν καὶ γνωρίζω ὅτι τὸ διακόνημα τῆς Ἡγουμενίας φέρει τὴ μεγαλύτερη εὐθύνη μέσα σὲ ἓνα μοναστήρι, πιστεύω ὅμως ὅτι ὁ προστάτης τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς, «ὁ μείζων ἐν γεννητοῖς», αὐτὸς εἶναι Ἡγούμενος, κηδεμόνας καὶ καθοδηγητῆς τοῦ οἴκου του. Αὐτὸ μᾶς τὸ ἔχει ἔμπρακτα ἀποδείξει κατὰ τὴ διάρκεια τῶν τεσσάρων αὐτῶν χρόνων πού ζοῦμε στὸ μοναστήρι του. Εἶναι ἓνα θαῦμα γιὰ μᾶς τὸ πῶς φροντίζει συνεχῶς γιὰ τὶς ἀνάγκες μας, μέχρι καὶ τὴν παραμικρὴ λεπτομέρεια. Πολλὲς φορές θαύμαζα καὶ σᾶς τό ἔλεγα Γέροντα, ὅτι καὶ πρὶν ἀκόμη σκεφθοῦμε κάτι πού χρειαζόμασταν γιὰ τὴ Μονή, ὁ Ἅγιος μᾶς τὸ ἔστειλε. Γιὰ τὸν λόγο αὐτό, ἔχοντας ἐμπιστοσύνη στὶς πρεσβεῖες του, παίρνω θάρρος νὰ ἀγωνιστῶ στὸ νέο στάδιο πού ἀνοίγεται μπροστὰ μου.

Δηλώνω ὑπεύθυνα μπροστὰ σὲ σᾶς Σεβαστέ μου Γέροντα καὶ στὴ συνέχεια στοὺς ἀγαπητοὺς μου ἀδελφοὺς τῆς Συνοδείας μας, ὅτι θὰ ἀγωνιστῶ μὲ ὅλες μου τὶς σωματικὲς καὶ ψυχικὲς δυνάμεις, ἂν καὶ γνωρίζω ὅτι αὐτὲς εἶναι πτωχές, γιὰ νὰ κρατήσω καὶ νὰ ἐφαρμόσω ὅλα ὅσα παρέλαβα ἀπὸ τὴ δική σας πείρα καὶ ἐμπειρία. Πρόκειται γιὰ μιά ἁγία καὶ ἱερὴ πνευματικὴ παράδοση, ἡ ὁποία ἀρχίζει ἀπὸ τὸν Ὁσιό μας Πατέρα Ἰωσήφ τὸν Ἠσυχαστὴ καὶ συνεχίζει μὲ τὶς ἁγίες μορφὲς τῶν μακαριστῶν Γερόντων Ἐφραίμ τοῦ Κατουνακιώτου, Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου καὶ τοῦ Ὁσιωτάτου Γερόντος Ἰωσήφ τοῦ Βατοπαιδινοῦ, φθάνοντας σὲ μᾶς διὰ μέσου σᾶς Σεβαστέ μας Γέροντα. Αὐτὴ τὴν πολύτιμη πνευματικὴ μας κληρονομιά καλοῦμαι νὰ διαφυλάξω, πράγμα τὸ ὁποῖο θὰ καταφέρω μόνο διὰ τῶν δικῶν σας εὐχῶν καὶ τῆς δικῆς σας παιρικῆς συμπαραστάσης.

Δὲν εἶναι τυχαῖο γιὰ μένα, τὸ ὅτι σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας ἐορτάζει τὴ μνήμη πάντων τῶν Ἁγίων Νεομαρτύρων. Γνωρίζω καλά ὅτι ἡ διακονία τοῦ Ἡγουμένου εἶναι ἓνας δρόμος μαρτυρικός, διότι ὅπως οἱ Ἅγιοι μάρτυρες θυσίαζαν τὰ πάντα γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ -ἀκόμη καὶ τὴν ἰδιά τους τὴ ζωὴ- ἔτσι καὶ ὁ Ἡγούμενος πρέπει νὰ θυσιάζεται καθημερινῶς γιὰ τὴν ἀγάπη τῶν πνευματικῶν του τέκνων. Γιὰ τὸν λόγο αὐτό, ζητῶ ἰδιαίτερος τὶς πρεσβεῖες πάντων τῶν Ἁγίων Νεομαρτύρων, γιὰ νὰ μὲ στηρίζουν σὲ αὐτὴ μου τὴν κλήση.

Τελειώνοντας, δὲ μπορῶ νὰ μὴ θυμηθῶ καὶ τὸν πολυαγαπητό μου πνευματικὸ ἀδελφὸ μακαριστὸ πατέρα Ἀρσένιο, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια

τῆς πνευματικῆς μου ζωῆς στάθηκε δίπλα μου μὲ πολλὴ ἀγάπη, προσφέροντάς μου κάθε πνευματικὴ ἐνίσχυση. Τώρα πᾶ βρίσκεται μπροστὰ στὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκεῖ προσεύχεται γιὰ ὅλους τοὺς πνευματικὸς του ἀδελφοὺς, γι' αὐτὸ κι ἐγὼ τοῦ ζητῶ νὰ εὐχεται στὴ στοργικὴ μας Μητέρα Παναγία νὰ μὲ στηρίζει στὴ νέα μου πορεία.

Θέλοντας νὰ εὐχαριστήσω ὅλους ὅσοι μὲ βοήθησαν σὲ ὀλόκληρη τὴν πνευματικὴ μου πορεία, πρέπει νὰ ἀρχίσω ἀπὸ σᾶς Σεβαστέ μου Γέροντα. Σταθήκατε δίπλα μου ἀκούραστα, παραβλέποντας τὶς πολλὲς μου ἀδυναμίες, πάντοτε νουθετώντας με καὶ στηρίζοντάς με σὲ ὅλες ἐκεῖνες τὶς στιγμὲς πού ἡ ψυχὴ μου κλονιζόταν ἀπὸ τὶς ἀναπόφευκτες δοκιμασίες τοῦ ἀνθρωπίνου βίου. Ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς μᾶς εἶπε ὅτι «ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον». Ἔτσι, καὶ ἐσεῖς μὲ διδάξατε ὅτι γιὰ νὰ συναντήσει κανεὶς τὸν Χριστό, πρέπει νὰ περάσει μέσα ἀπὸ πολλὲς θλίψεις μὲ ὑπομονὴ καὶ ταπεινώση. Εἶναι ἀδύνατο μὲ λόγια νὰ σᾶς εὐχαριστήσω γιὰ ὅλα ὅσα συνεχῶς μοῦ προσφέρετε.

Πρέπει στὴ συνέχεια νὰ εὐχαριστήσω καὶ σᾶς Θεοφιλέστατε Χωρεπίσκοπε Ἀμαθοῦντος κύριε Νικόλαε, διότι ὡς πρῶτος Ἡγούμενος τῆς Μονῆς αὐτῆς, μὲ τὸ ταπεινὸ σας παράδειγμα χαράζατε τὴν ὀρθὴ πορεία τὴν ὁποία πρέπει νὰ ἀκολουθήσουμε καὶ μὲ τὴν ἐργατικότητα καὶ τὰ διοικητικὰ σας χαρίσματα θέσατε τὶς βάσεις γιὰ τὸ ξεκίνημα τῆς ζωῆς στὴ νέα αὐτὴ Μονή.

Θερμὲς εὐχαριστίες ὀφείλω καὶ στὸν Θεοφιλέ-

στατον Ἐψηφισμένον Ἐπίσκοπο Λήδρας καὶ Καθηγούμενο τῆς Μονῆς Μακαιρᾶ κύριον Ἐπιφάνιον, ὅπως καὶ στοὺς ὑπόλοιπους ἀγαπητοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφοὺς τῆς Μονῆς τῆς μετανοίας μου, γιὰ τὴν ἀδελφικὴ συμπαράστασι πού δείχνουν στὴ Μονή μας.

Μὲ ὅλη μου τὴν καρδιά εὐχαριστῶ καὶ ἐσᾶς, ἀγαπητοί μου ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ τῆς Συνοδείας τῆς Ἱερᾶς μας Μονῆς, πού μὲ τὴν ψῆφισασ μου δείξατε τὴν ἀγάπην σας καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην σας, ἐκλέγοντάς με ὡς πνευματικὸν σας πατέρα, καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ εὐχεσθε στὸν Πανάγαθο Θεὸ νὰ μὲ στηρίξει, ἔτσι ὥστε νὰ μπορῶ νὰ ἀνταποκρίνομαι στὶς πνευματικὰς σας ἀνάγκες. Σᾶς ὑπόσχομαι ὅτι ὅσο μπορῶ θὰ ἀγωνισθῶ γιὰ τὴν σωτηρίαν σας καὶ θὰ εἶμαι πάντοτε δίπλα σας μὲ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ.

Μεγάλαις εὐχαριστίαις ὀφείλουμε καὶ στὴν κυρία Ἐδμὲ Λεβέντη, ἡ ὁποία μέχρι σήμερα συνεχίζει νὰ στηρίζει τὴ Μονή μας μὲ τὴν ἴδια μεγάλην γενναιοδωρία. Τοὺς κατὰ σάρκα γονεῖς καὶ ἀδελφία μου εὐχαριστῶ γιὰ τὶς χριστιανικὰς ἀρχὰς πού μου

μετέδωσαν καὶ γιὰ τὸ ὅτι δέχτηκαν μὲ χαρὰ τὴν ἀπόφασίν μου νὰ ἀφιερῶσω τὴ ζωὴ μου στὸν Χριστό. Εὐχομαι ὁ Πανάγαθος Θεὸς καὶ ὁ Τίμιος Πρόδρομος νὰ τοὺς χαρίζῃ πλοῦσιαν τὴν χάριν του. Εὐχαριστῶ ὅλους τοὺς Ἁγίους Καθηγουμένους καὶ Καθηγουμένας τῶν Ἱερῶν Μονῶν γιὰ τὴν ἀδελφικὴν τους ἀγάπην καὶ εὐχομαι νὰ μᾶς ἐνώνει ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὥστε νὰ ἀγωνιζώμαστε ὅλοι μαζὶ γιὰ τὸ συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας μας. Εὐχαριστῶ καὶ ὅλους ὅσοι μέχρι σήμερα βοήθησαν μὲ κάθε τρόπο τὴ Μονή μας καὶ αὐτοὺς πού πρόσφεραν μὲ γενναιοδωρία ὅ,τι χρειάστηκε γιὰ τὴ σημερινὴ ἡμέρα.

Τέλος, σὲ Σένα Χριστέ μου παραδίδω τὸν ἑαυτὸν μου, νὰ μὲ ὀδηγήσεις σιὸ παναγίόν Σου θέλημα, διὰ πρεσβειῶν τῆς Παναχράντου Σου Μητρὸς καὶ γλυκυτάτης μας Παναγίας, τοῦ Τιμίου Ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τοῦ ἐφόρου τῆς Ἱερᾶς μας Μονῆς καὶ τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ Μυροβλύτου, τοῦ ὁποίου τὸ ταπεινὸ παράδειγμα πάντοτε θὰ ἀγωνίζομαι νὰ μιμῶμαι. Ἀμήν.

ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΜΑΣ ΜΑΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2007

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας κ. Ἀθανάσιος:

“Ὅπου ἂν φανῇ ὁ ἐπίσκοπος, ἐκεῖ τὸ πλῆθος ἔστω·

ὥσπερ ὅπου ἂν ᾖ Χριστός Ἰησοῦς, ἐκεῖ ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία”

➤ **Τρίτη 1/5:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα καὶ ἐπιτροπές.

➤ **Τετάρτη 2/5:** Τὸ μεσημέρι ὑποδέχθηκε μαζὶ μὲ τὶς ἀρχὰς τῆς πόλης, σύσσωμο τὸν κληρὸ καὶ πλῆθος λαοῦ καθὼς ἐπίσης καὶ μὲ ἑκατοντάδες μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλο, ὁ ὁποῖος πραγματοποιοῖσε ἐπίσημη ἐπίσκεψιν στὴν πόλιν μας. Σιὸν Μητροπολιτικὸν μας ναὸν τελέστηκε ἐπίσημη Δοξολογία καὶ ὁ Μητροπολίτης μας καλωσόρισε τὸν Μακαριώτατο ὁ ὁποῖος καὶ αὐτὸς μὲ τὴ σειρά του ἀπύθυνε τὶς πατρικὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίαις στὸν λαὸν μας. Ἀκολούθως ὁ Μητροπολίτης μας παρέθεσε ἐπίσημο γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Μακαριωτάτου καὶ τῆς συνοδείας του.

➤ **Πέμπτη 3/5:** Ἐπισκέφθηκε σχολεῖα τῆς πόλης μας. Τὸ μεσημέρι συναντήθηκε μὲ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμο.

➤ **Παρασκευή 4/5:** Συνόδευσεν τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν μὲ τὴ συνοδεία του μαζὶ μὲ ἄλλους ἱεράρχαις σὲ διάφορα προσκυνητάματα τοῦ νησιοῦ μας. Τὸ ἀπόγευμα δέχθηκε διάφορα πρόσωπα.

➤ **Σάββατο 5/5:** Τέλεσε τὴ Θεῖα Λειτουργία στὸν Μητροπολιτικὸν μας ναὸν μὲ τὴν εὐκαίριαν τῶν

ἐπικείμενων ἐξετάσεων τῶν τελειοφοίτων καὶ τοὺς εὐκίθηκε ὅπως ὁ Χριστὸς μας τοὺς εὐλογεῖ καὶ τοὺς ἐνισχύει στὸν δρόμον πού θὰ ἀκολουθήσουν. Τὸ ἀπόγευμα παρέστη στὴν Ἀρχιεπισκοπή Κύπρου, ὅπου παρετέθη ἐπίσημο δεῖπνον πρὸς τιμὴν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν.

➤ **Κυριακὴ 6/5:** Μειτεῖχε σιὸ ἐπίσημον Συλλεΐ-

τουργο στον ιερό ναό Παναγίας Ευαγγελίστριας Παλλουριώτισσας προεξάρχοντος του Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ.κ. Χριστοδούλου, μαζί με τὴν ἐπίσημη συνοδεία του καὶ τοὺς ἱεράρχες τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. Στὴ συνέχεια παρευρέθη στὸ ἐπίσημο γεῦμα πρὸς τιμὴ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν. Τὸ βράδυ διανυκτέρευσε στὴν ἱερά μονὴ Παναγίας Μαχαίρᾶ.

➤ **Δευτέρα 7/5:** Δέχθηκε τὶς ἀδελφές τῆς ἱερᾶς μονῆς Ἁγίου Ἡρακλειδίου στὸ μυστήριο τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως. Τὸ ἀπόγευμα μαζί με τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπισκέφθηκαν τὴ Θεραπευτικὴ Κοινότητα “Ἁγία Σκέπη”.

➤ **Τρίτη 8/5:** Δέχθηκε πιστοὺς στὸ μυστήριο τῆς ἐξομολογήσεως. Τὸ βράδυ παρέστη καὶ καίρησε ἐκδήλωση πού πραγματοποιήσε ἡ Φιλόπρωτος Ἀδελφότης τῆς Μητροπόλεώς μας κατὰ τὴν ὁποία μίλησε ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἀθανάσιος Σιμωνοπερίτης, ὑμνογράφος τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, γιὰ τὴ ζωὴ, τοὺς ἀγῶνες ἀλλὰ καὶ γιὰ τὶς ἐμπειρίες του με τὸν μακαριστὸ ὄσιο γέροντα παπαῖ Ἐφραίμ τὸν Κατουνακιώτη.

➤ **Τετάρτη 9/5:** Ἐπισκέφθηκε διάφορα σχολεῖα τῆς πόλης μας. Τὸ ἀπόγευμα παρέστη καὶ μίλησε σέ φιλανθρωπικὸ τσαὶ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Παναγίας Γλυκιώτισσας.

➤ **Πέμπτη 10/5:** Δέχθηκε πιστοὺς στὸ μυστήριο τῆς ἐξομολογήσεως.

➤ **Παρασκευή 11/5:** Μειτεῖκε στὶς ἐργασίες τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου καὶ στὴν κληρικολαϊκὴ συνέλευση γιὰ τὴν ἐκλογή τῶν Μητροπολιτῶν Κωνσταντίας καὶ Ἀμμοχώστου κ. Βασιλείου καὶ Κύκκου καὶ Τυλληρίας κ. Νικηφόρου. Τὸ ἀπόγευμα χοροστάτησε στὸν ἑσπερινὸ στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναὸ Ἁγίου Ἐπιφανίου τῆς κοινότητας Δωροῦ.

➤ **Σάββατο 12/5:** Λειτουργήσε καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναὸ ἁγίου Ἐπιφανίου τῆς κοινότητας Ἀμμοῦ. Ἀργότερα παρέστη στὴν τελετὴ τῆς ἐνθρονίσεως τοῦ νέου Μητροπολίτου Κωνσταντίας καὶ Ἀμμοχώστου κ. Βασιλείου, στὸν ἱερό ναὸ Ἁγίου Γεωρ-

γίου Παραλιμνίου.

➤ **Κυριακὴ 13/5:** Παρέστη στὴν τελετὴ τῆς ἐνθρονίσεως τοῦ νέου Μητροπολίτου Κύκκου καὶ Τυλληρίας κ. Νικηφόρου, στὴν ἱερά μονὴ Παναγίας Κύκκου. Τὸ βράδυ διανυκτέρευσε στὴν ἱερά μονὴ Μαχαίρᾶ.

➤ **Δευτέρα 14/5:** Ἐπισκέφθηκε τὴν ἱερά μονὴ Ἁγίου Ἡρακλειδίου καὶ τὸ ἀπόγευμα δέχθηκε διάφορα πρόσωπα.

➤ **Τρίτη 15/5:** Ἐπισκέφθηκε σχολεῖα τῆς πόλης μας. Δέχθηκε πιστοὺς στὴν ἐξομολόγηση. Τὸ βράδυ τέλεσε ἀγρυπνία στὸ παρεκκλήσιο τῆς Παναγίας Καρμιώτισσας στὰ Πολεμίδια.

➤ **Τετάρτη 16/5:** Ἐπισκέφθηκε σχολεῖα τῆς πόλης μας.

➤ **Πέμπτη 17/5:** Δέχθηκε πιστοὺς στὴν ἐξομολόγηση. Τὸ βράδυ μίλησε στοὺς νέους.

➤ **Παρασκευή 18/5:** Ἐπισκέφθηκε σχολεῖα τῆς πόλης μας. Δέχθηκε πιστοὺς στὴν ἐξομολόγηση.

➤ **Σάββατο 19/5:** Τέλεσε τὴ Θεῖα Λειτουργία στὸν ἱερό ναὸ ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Ἐλεήμονος, ὅπου χειροτόνησε σέ πρεσβύτερο τὸν διάκονο τοῦ ναοῦ π. Καταλίν. Τὸ μεσημέρι μετέβη στὴν Κατασκίνωσή μας, ὅπου μίλησε σέ παιδιὰ πού βρίσκονταν ἐκεῖ. Τὸ βράδυ συναντήθηκε καὶ συνομίλησε με τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαο.

➤ **Κυριακὴ 20/5:** Λειτουργήσε καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν ἱερό ναὸ Τιμίου Προδρόμου στὸ Βουνί ὅπου καὶ τέλεσε ἐθνικὸ μνημόσυνο. Ἀργότερα κατέθεσε τὸν θεμέλιο λίθο τοῦ παρεκκλησίου πού ἀνεγείρεται πρὸς τιμὴ τοῦ ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Ρώσου. Τὸ μεσημέρι παρέθεσε γεῦμα στὸν κατασκηνωτικὸ μας κῆρο στοὺς γονεῖς τῶν πατέρων καὶ τῶν ἀδελφῶν μας. Τὸ ἀπόγευμα χοροστάτησε στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναὸ Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης στὸ κωριό Καντοῦ.

➤ **Δευτέρα 21/5:** Λειτουργήσε καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναὸ Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης στὴν κοινότητα Ἁγίου Κωνσταντίνου Λεμεσοῦ. Τὸ μεσημέρι μετέβη στὴν ἱερά μονὴ Μέσα Ποταμοῦ καὶ τὸ βράδυ στὴν ἱερά μονὴ Μαχαίρᾶ.

➤ **Τρίτη 22/5:** Μειτεῖκε στὶς ἐργασίες τῆς Ἱερᾶς Συνόδου στὴν Ἀρχιεπισκοπὴ Κύπρου. Μετὰ ἀπὸ εἰσήγηση τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου μας ἐξελέγη παμφηφεὶ ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου Χωρεπίσκοπος Ἀμαθοῦντος, ὁ Ἠγούμενος τῆς ἱερᾶς μονῆς Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ, Ἀρχιμανδρίτης Νικόλαος. Ἐπίσης κατὰ τὴν ἴδια ἡμέρα ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐξέλεξε ἐπισκόπους Καρπασίας, τὸν Ἀρχιμανδρίτη Χριστοφόρο Τσιάκκα τῆς ἱερᾶς μονῆς Παναγίας Τροοδιτίσσης, Λήδρας τὸν Ἠγούμενο τῆς ἱερᾶς μονῆς Παναγίας τοῦ Μαχαίρᾶ, Ἀρχιμανδρίτη Ἐπιφά-

νιο καί Χύτρων τόν Ἡγούμενο τῆς ἱερᾶς μονῆς Ἁγίου Νεοφύτου Ἀρχιμανδρίτη Λεόντιο.

✠ **Τετάρτη 23/5:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα καί ἐπιτροπές.

✠ **Πέμπτη 24/5:** Προϊδρυσσε ἱερατικῆς συνάξεως, ὅπου καί παρουσίασε στούς κληρικούς μας τόν ἐψηφισμένο Χωρεπίσκοπο Ἀμαθοῦντος κ.

Νικόλαο. Τό μεσημέρι παρέθεσε γεῦμα στά μέλη τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας Λεμεσοῦ.

✠ **Παρασκευή 25/5:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα καί ἐπιτροπές καί τό βράδυ τέλεσε τά ἐγκαίνια τοῦ παρεκκλησίου Ἁγίου Σπυρίδωνος, πού ἀνηγέρθη στόν κῶρο τοῦ Λυκείου Ἁγίου Σπυρίδωνος καί θά ἐξυπηρετεῖ τίς λειτουργικῆς ἀνάγκες τοῦ σχολείου.

✠ **Σάββατο 26/5:** Δέχθηκε πιστούς στήν ἐξομολόγησι.

✠ **Κυριακή 27/5:** Λειτουργῆσε καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο στόν ἱερό ναό ἁγίου Νικολάου Λεμεσοῦ, ὅπου χειροτόνησε σέ πρεσβύτερο τόν διάκονο τοῦ ναοῦ π. Τρύφωνα.

✠ **Δευτέρα 28/5:** Λειτουργῆσε μέ τόν Μητροπολίτη Βόστρων τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων

κ. Τιμόθεο στόν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἁγίας Τριάδος Λεμεσοῦ, ὅπου χειροτόνησε σέ πρεσβύτερο τόν διάκονο τοῦ ναοῦ π. Εὐαγόρα.

✠ **Τρίτη 29/5:** Δέχθηκε κόσμο στά γραφεῖα τῆς Μητροπόλεώς μας. Τό βράδυ τέλεσε τή μοναχική κουρά τοῦ μεγάλου καί ἀγγελικοῦ σχήματος σέ ἀδελφή τῆς ἱερᾶς μονῆς Ἁγίου Ἡρακλειδίου.

✠ **Τετάρτη 30/5:** Μετέβη στήν ἱερά μονή Παναγίας Μακαιρᾶ. Τό βράδυ τέλεσε τή μοναχική κουρά τοῦ μεγάλου καί ἀγγελικοῦ σχήματος σέ ἀδελφή τῆς ἱερᾶς μονῆς Ἁγίου Ἡρακλειδίου.

✠ **Πέμπτη 31/5:** Μετέβη στήν ἱερά μονή Παναγίας Μακαιρᾶ.

✠ **Παρασκευή 1/6:** Δέχθηκε πιστούς στό μυστήριο τῆς ἐξομολογήσεως.

✠ **Σάββατο 2/6:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα.

✠ **Κυριακή 3/6:** Λειτουργῆσε στόν ἱερό ναό Παναγίας Φανερωμένης στή Λευκωσία ὅπου χειροτονήθηκε εἰς ἐπίσκοπο Καρπασίας ὁ Ἀρχιμανδρίτης τῆς ἱερᾶς μονῆς Τροοδιτίσσης π. Χριστοφόρος Τσιάκκας. Ἀξίζει νά ἀναφέρουμε ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος Καρπασίας κ. Χριστοφόρος εἶναι γέννημα καί θρέμμα τῆς πόλεώς μας. Χειροτονήθηκε διάκονος καί πρεσβύτερος ἀπό τόν τότε Μητροπολίτη Λεμεσοῦ μακαριστό Χρῦσανθο. Ἐργάστηκε μέ ζῆλο καί ἀφοσίωσι στό ποιμαντικό ἔργο τῆς Μητροπόλεώς μας στό Γραφεῖο Διαφωτίσεως, στά Κατηχητικά μας σχολεῖα, στόν ἀντιαιρετικό ἀγῶνα καί πρόσφερε τίς ὑπηρεσίες του σέ διάφορους τομεῖς τῆς τοπικῆς μας ἐκκλησίας.

✠ **Δευτέρα 4/6 - 6/6:** Ὁ Μητροπολίτης μας κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μη-

τροπολίτη Βεροίας κ. Παντελεήμονος μετέβη στή Βέροια, ὅπου συμμετεῖχε στίς ἐργασίες μοναχικοῦ συνεδρίου ἀφιερωμένου στόν Ἅγιο Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο. Τό ἔτος αὐτό εἶναι ἀφιερωμένο στά 1600 χρόνια ἀπό τήν κοίμησή του. Ὁ Μητροπολίτης μας μίλησε μέ θέμα: "Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ὡς πνευματικός πατήρ τῆς διακονίσσης Ὀλυμπίδος". Ἐπίσης προεξῆρχε

της Θείας Λειτουργίας πού τελέστηκε στην ιερά μονή Παναγίας του Σουμελά. Το ὄλο Συνέδριο πραγματοποιήθηκε στην παρουσία του Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ.κ. Χριστοδούλου.

➤ **Πέμπτη 7/6:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα.

➤ **Παρασκευή 8/6:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα.

➤ **Σάββατο 9/6:** Μετέβη στην Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Κύπρου, ὅπου συμμετείχε στην κληρικο-λαϊκή συνέλευση γιά τήν ἐκλογή του νέου Μητροπολίτη Ταμασοῦ κ. Ἡσαΐου.

➤ **Κυριακή 10/6:** Λειτουργήσε στον Μητροπολιτικό μας ναό μαζί μέ τόν Πρόεδρο καί τά μέλη της Ἱερᾶς Συνόδου της Ἐκκλησίας της Κύπρου καί ἄλλους Ἀρχιερεῖς καί κληρικούς κατά τή χειροτονία του νέου Χωρεπισκόπου Ἀμαθοῦντος κ. Νικολάου. Τό μεσημέρι παρέθεσε ἐπίσημο γεῦμα πρὸς τιμή του νέου Χωρεπισκόπου μας.

➤ **Δευτέρα 11/6:** Μετείχε στό Ἀρχιερατικό Συνοδικό Συλλεΐτουργο μέ τήν εὐκαιρία της ἐορτῆς του Ἀπ. Βαρνάβα, Ἰδρυτοῦ καί Προστάτου της Ἐκκλησίας μας, στον ὀμώνυμο ναό του στή Λευκωσία, ὅπου τελέστηκε ἡ χειροτονία του νέου Μητροπολίτη Ταμασοῦ κ. Ἡσαΐα. Τό ἀπόγευμα παρέστη στην τελετή ἐνθρονίσεως του νέου Μητροπολίτη Ταμασοῦ στό Ἐπισκοπεῖο. Τό βράδυ διανυκτέρευσε στό Μαχαιρᾶ.

➤ **Τρίτη 12/6:** Παρέθεσε ἐπίσημο δείπνο σέ ὄλους τούς κληρικούς της Μητροπόλεως μας μέ τῖς οἰκογένειές τους πρὸς τιμή του νέου μας Χωρεπισκόπου.

➤ **Τετάρτη 13/6:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα καί ἐπιτροπές.

➤ **Πέμπτη 14/6:** Μετέβη στην Ι.Μ. Παναγίας Τρικουκιᾶς. Τό ἀπόγευμα συνάντησε διάφορες ἐκκλησιαστικές ἐπιτροπές.

➤ **Παρασκευή 15/6:** Δέχθηκε πιστούς στό μυστήριό της ἐξομολογήσεως. Τό βράδυ συμπροσευχήθηκε στην καθιερωμένη ἀγρυπνία ἐπί τῶν ἐρεπιῶν της Βασιλικῆς του Ἁγίου Τύκωνος, ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος, ὅπου τέλεσε τή Θεία Λειτουργία ὁ Χωρεπίσκοπος Ἀμαθοῦντος κ. Νικόλαος.

➤ **Σάββατο 16/6:** Ἐπισκέφθηκε μαζί μέ τά μέλη της θρονικῆς ἐπιτροπῆς τό Περιβαλλοντικό Κέντρο της Μητροπόλεως μας. Τό μεσημέρι παρέθεσε γεῦμα στους σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Ρεθύμνης καί Αὐλοποτάμου κ. Ἀνθίμο καί Ζιμπάπου κ. Γεώργιο. Τό ἀπόγευμα μίλησε σέ συγκέντρωση παιδιῶν στην κατασκίνωσή μας.

➤ **Κυριακή 17/6:** Λειτουργήσε καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο στον ἱερό ναό Ἁγ. Γεωργίου Γεράσας καί τέλεσε τό μνημόσυνο του ἀειμνήστου ἱερέως της κοινότητος π. Κωνσταντίνου Βεζύρη. Τό ἀπόγευμα ἐνθρόνισε τόν νέο Ἡγούμενο της Ι.Μ. Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ Ἀρχιμανδρίτη Παῖσιο.

➤ **Δευτέρα 18/6:** Δέχθηκε τῖς μοναχές της ἱερᾶς μονῆς Ἁγ. Ἡρακλειδίου στό μυστήριό της ἐξομολογήσεως. Τό βράδυ διανυκτέρευσε στην ἱερά μονή Μαχαιρᾶ.

➤ **Τρίτη 19/6:** Δέχθηκε τῖς μοναχές της ἱερᾶς μονῆς Παναγίας Ἀμυροῦς στό μυστήριό της ἐξομολογήσεως.

➤ **Τετάρτη 20/6:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα καί ἐκκλησιαστικές ἐπιτροπές. Τέλεσε τήν ἐξόδιο ἀκολουθία της ἀειμνήστου Καθηγουμένης της ἱερᾶς μονῆς Ἁγίου Γεωργίου του Ἀλαμάνου μοναχῆς Εὐγενίας, ἡ ὁποία διετέλεσε ἡγουμένη της μονῆς γιά 19 χρόνια.

➤ **Πέμπτη 21/6:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα καί ἐκκλησιαστικές ἐπιτροπές. Τό ἀπόγευμα μέχρι καί ἄργά τό βράδυ ἐξομολογοῦσε.

➤ **Παρασκευή 22/6:** Δέχθηκε πιστούς στην ἐξομολόγηση. Τό μεσημέρι παρέθεσε γεῦμα στους ἡγουμένους της ἱερᾶς μονῆς Ἁγ. Σάββα, Ἀρχιμανδρίτη Εὐδόκιμο καί του Φρέατος του Ἰακώβ, Ἀρχιμανδρίτη Ἰουστίνου του Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, οἱ ὁποῖοι μετέφεραν τμήμα του λειψάνου του Ἁγίου Σάββα του Ἁγιασμένου στον ἱερό ναό Ἁγ. Γεωργίου Ὑψωνα, ὅπου στην κοινότητα αὐτή ἀνεγείρεται μέγας καί περικαλλῆς ναός πρὸς τιμή του Ἁγίου.

➤ **Σάββατο 23/6:** Λειτουργήσε στην ἱερά μονή Παναγίας του Μαχαιρᾶ κατά τή χειροτονία του Ἡγουμένου αὐτῆς εἰς ἐπίσκοπο Λίδρας.

➤ **Κυριακή 24/6:** Λειτουργήσε στην ἱερά μονή Ἁγ. Νεοφύτου κατά τή χειροτονία του Ἡγουμένου αὐτῆς εἰς ἐπίσκοπο Χύτρων. Τό βράδυ διανυκτέρευσε στό Μαχαιρᾶ.

➤ **Δευτέρα 25/6:** Μετέβη στην Ι.Μ. Ἁγ. Ἡρακλειδίου. Τό βράδυ παρέστη καί χαιρέτισε φιλική συνεισίαση πού διοργάνωσε ἡ Ἐραδική Ἐπιτροπή ἀνεγέρσεως του ἱεροῦ ναοῦ του Ἁγ. Σάββα του Ἁγιασμένου.

➤ **Τρίτη 26/6:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα. Τό ἀπόγευμα παρέστη στην ἐορτή καί τελετή λήξεως τῶν μαθημάτων της Ἱερατικῆς Σχολῆς "Ἀπ. Βαρνάβας" της Ἐκκλησίας της Κύπρου. Τό βράδυ διανυκτέρευσε στην Ι.Μ. Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ.

➤ **Τετάρτη 27/6:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα καί ἐκκλησιαστικές ἐπιτροπές.

➤ **Πέμπτη 28/6:** Ἐπισκέφθηκε τόν κατασκηνωτικό μας κῶρο, ὅπου ἄρρισαν οἱ κατασκηνωτικές περίοδοι της φιλοξενίας τῶν παιδιῶν τῶν κατηχητικῶν μας συνάξεων.

➤ **Παρασκευή 29/6:** Λειτουργήσε στον ἱερό ναό Ἀπ. Ἀνδρέα Πλατῦ Ἀγλαντιᾶς κατά τό Ἀρχιερατικό Συλλεΐτουργο μέ τήν εὐκαιρία της ἐορτῆς του Πανιερωτάτου Μητροπολίτη Κυρηνείας κ.κ. Παύλου.

➤ **Σάββατο 30/6:** Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία καί τόν γάμο του Χρήστου Ἡρακλέους καί Εὐτυχίας στον Μητροπολιτικό μας ναό.

